

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR del. do SO Anita Kowalczyk-Makula

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

w obecności prokuratora Tomasza Ławeckiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 26 czerwca 2017r. , 27 czerwca 2017r. , 03 lipca 2017r. , 28 listopada 2017r., 29 grudnia 2017r. , 02 marca 2018r. i 21 maja 2018r. w Siedlcach ,

sprawy:

1.H. S. (1) , syna K. i M. z domu J.,

urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to , że:

I. w okresie od co najmniej 28 marca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku, w G., M. i P. oraz na terenie innych miejscowości województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez ustaloną osobę, w skład której wchodziły inne ustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przyjmowania samochodów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych, demontaż tak uzyskanych samochodów na części i podzespoły, a następnie sprzedaż tych części i podzespołów, w tym także za pośrednictwem internetowej sprzedaży wysyłkowej,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

II. w czasie i w miejscu jak w punkcie pierwszym, działając w ramach opisanej wyżej zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonych ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu:

- w okresie od dnia 30 lipca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 65 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 2 kwietnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 50 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 12 stycznia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 19 sierpnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 51 500 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 13 października 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 28 marca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 4 lutego 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 14 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 35 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 9 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 16 czerwca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 8 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 25 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 5 listopada 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 800 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 25 kwietnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 9 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 6 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 220 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w bliżej nieustalonym czasie na jesieni 2015 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) koloru srebrno- grafitowego, o nieustalonej wartości wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem usunięcia oryginalnego znaku identyfikacyjnego VIN i w to miejsce wspawanie innego nieustalonego numer identyfikacyjnego VIN;

- w okresie od czerwca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości P. dwa samochody marki H. (...) jeden w kolorze ciemnym, a drugi w kolorze jasnym, o nieustalonych wartościach wiedząc, że pochodziły one czynów zabronionych, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...) samochód marki H. (...) o nr rej. (...) koloru grafitowego o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 7 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 lutego 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 43 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 22 marca 2016 roku do dnia 19 kwietnia 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości C., powiat G., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, które zbył;

gdzie łączna wartość mienia wyniosła nie mniej niż 834 520 zł, co stanowi mienie znacznej wartości,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 306 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

2.K. S. (1), syna J. i D. z domu S.,

urodzonego (...) w W.,

oskarżonego o to , że :

III. w okresie od co najmniej 28 marca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku, w G., M. i P. oraz na terenie innych miejscowości województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez ustaloną osobę, w skład której wchodziły inne ustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przyjmowania samochodów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych, demontaż tak uzyskanych samochodów na części i podzespoły, a następnie sprzedaż tych części i podzespołów, w tym także za pośrednictwem internetowej sprzedaży wysyłkowej,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

IV. w czasie i w miejscu jak w punkcie pierwszym, działając w ramach opisanej wyżej zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonych ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu:

- w okresie od dnia 30 lipca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 65 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 2 kwietnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 50 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 12 stycznia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 19 sierpnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 51 500 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 7 kwietnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki M. (...) o nr rej. (...) o wartości 120 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 26 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 13 października 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 28 marca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 4 lutego 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 14 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 35 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 9 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 16 czerwca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 8 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 25 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 5 listopada 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 800 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 25 kwietnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 9 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 6 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej (...) o wartości 40 220 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w bliżej nieustalonym czasie na jesieni 2015 roku przyjął w miejscowości M., samochód marki H. (...) koloru srebrno-grafitowego, o nieustalonej wartości wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie usunął oryginalny znak identyfikacyjny VIN i w to miejsce wspawał inny nieustalony numer identyfikacyjny VIN;

- w okresie od czerwca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął w miejscowości P. dwa samochody marki H. (...) jeden w kolorze ciemnym, a drugi w kolorze jasnym, o nieustalonych wartościach wiedząc, że pochodziły one z czynów zabronionych, a następnie zdemontował je na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 22 marca 2016 roku do dnia 19 kwietnia 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości C., powiat G., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

gdzie łączna wartość mienia wyniosła nie mniej niż 833 520 zł, co stanowi mienie znacznej wartości,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 306 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

V.w dniu 21 października 2015 roku w miejscowości R., powiat (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wyłudzenia odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia autocasco w (...) S.A., po uprzednim zaplanowaniu spowodował fikcyjne zdarzenie w postaci kradzieży samochodu marki M. (...) o nr rej. (...), zdemontował go na części i podzespoły, które zbył, a następnie wprowadził w błąd pracownika (...) S.A., co do faktu zaistnienia zdarzenia stanowiącego podstawę wypłaty odszkodowania, czym doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 54 500 zł z tytułu wypłaty odszkodowania autocasco,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

3.M. J. (1) syna L. i J. z domu B.,

urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to , że :

VI. w okresie od co najmniej 28 marca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku, w G., M. i P. oraz na terenie innych miejscowości województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez ustaloną osobę, w skład której wchodziły inne ustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przyjmowania samochodów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych, demontaż tak uzyskanych samochodów na części i podzespoły, a następnie sprzedaż tych części i podzespołów, w tym także za pośrednictwem internetowej sprzedaży wysyłkowej,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

VII. w czasie i w miejscu jak w punkcie pierwszym, działając w ramach opisanej wyżej zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonych ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu:

- w okresie od dnia 30 lipca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 65 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 2 kwietnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 50 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 12 stycznia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 19 sierpnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 51 500 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 13 października 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 28 marca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 4 lutego 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 14 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 35 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 9 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 16 czerwca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 8 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 25 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 5 listopada 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 800 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 25 kwietnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 9 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 6 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej (...) o wartości 40 220 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w bliżej nieustalonym czasie na jesieni 2015 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) koloru srebrno- grafitowego, o nieustalonej wartości wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem usunięcia oryginalnego znaku identyfikacyjnego VIN i w to miejsce wspawanie innego nieustalonego numer identyfikacyjnego VIN;
- w okresie od dnia 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...) samochód marki H. (...) o nr rej. (...) koloru grafitowego o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 7 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 lutego 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 43 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

gdzie łączna wartość mienia wyniosła nie mniej niż 804 520 zł, co stanowi mienie znacznej wartości,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 306 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

4.T. B. (1) syna S. i B. z domu C.,

urodzonego (...) w G. ,

oskarżonego o to , że :

VIII. w okresie od co najmniej 28 marca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku, w G., M. i P. oraz na terenie innych miejscowości województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez ustaloną osobę, w skład której wchodziły inne ustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przyjmowania samochodów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych, demontaż tak uzyskanych samochodów na części i podzespoły, a następnie sprzedaż tych części i podzespołów, w tym także za pośrednictwem internetowej sprzedaży wysyłkowej,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

IX. w czasie i w miejscu jak w punkcie pierwszym, działając w ramach opisanej wyżej zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonych ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu:

- w okresie od dnia 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...) samochód marki H. (...) o nr rej. (...) koloru grafitowego o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 7 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 26 lutego 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 43 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

gdzie łączna wartość mienia wyniosła nie mniej niż 121 000 zł,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

5.D. T. (1) syna M. i E. z domu B.,

urodzonego (...) w G.,

oskarżonego o to , że :

X. w okresie od co najmniej 28 marca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku, w G., M. i P. oraz na terenie innych miejscowości województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez ustaloną osobę, w skład której wchodziły inne ustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przyjmowania samochodów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych, demontaż tak uzyskanych samochodów na części i podzespoły, a następnie sprzedaż tych części i podzespołów, w tym także za pośrednictwem internetowej sprzedaży wysyłkowej,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

XI. w czasie i w miejscu jak w punkcie pierwszym, działając w ramach opisanej wyżej zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonych ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu:

- w okresie od dnia 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...) samochód marki H. (...) o nr rej. (...) koloru grafitowego o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 7 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

- w okresie od dnia 26 lutego 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 43 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, celem zbycia;

gdzie łączna wartość mienia wyniosła nie mniej niż 121 000 zł,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

o r z e k a :

I. oskarżonego **H. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I a/o , który wyczerpał dyspozycję art. 258 § 1 kk z tym , że przyjmuje , iż oskarżony dopuścił się go w okresie od 13 października 2014r. do dnia 28 lipca 2016 r. i za czyn ten na podstawie art. 258 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **H. S. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt II a/o uznaje za winnego popełnienia tego , że w okresie od 13 października 2014r. do dnia 28 lipca 2016 r. w G. , M. , P. i innych miejscowości województwa (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonych ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu:

- w okresie od dnia 13 października 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 5 listopada 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 800 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 12 stycznia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 4 lutego 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 2 kwietnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 50 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 16 czerwca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od czerwca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości P. dwa samochody marki H. (...) jeden w kolorze ciemnym, a drugi w kolorze jasnym, o nieustalonych wartościach wiedząc, że pochodziły one z czynów zabronionych, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 6 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 220 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 14 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 35 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 8 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 25 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 9 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;
- w okresie od dnia 9 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w bliżej nieustalonym czasie na jesieni 2015 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) koloru srebrno- grafitowego, o nieustalonej wartości wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego;

- w okresie od dnia 26 lutego 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 43 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 22 marca 2016 roku do dnia 19 kwietnia 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości C., powiat G., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, które zbył;

- w okresie od dnia 7 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...) samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

gdzie łączna wartość mienia wyniosła nie mniej niż 588 020 zł , co stanowiło mienie znacznej wartości a który to czyn wyczerpał dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności zaś na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 16 800 (szesnaście tysięcy osiemset) złotych ;

III. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **H. S. (1)** jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu **H. S. (1)** kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 września 2016 roku godz. 14.30 do dnia 01 grudnia 2017r. godz. 14.50 ;

V. oskarżonego **K. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt III a/o , który wyczerpał dyspozycję art. 258 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 258 § 1 kk , przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k i art.60 § 6 pkt 4 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych , ustalając na podstawie art. 33 § 2 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50

(pięćdziesiąt) złotych ;

VI. oskarżonego **K. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV a/o , który wyczerpał dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 306 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw.z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk. , przy zastosowaniu art. 60 § 3 kk i art.60 § 6 pkt 3 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 200

(dwustu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 2 kk wysokość jednej stawki diennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych zaś na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 18 800 (osiemnaście tysięcy osiemset) złotych ;

VII. oskarżonego **K. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt V a/o , który wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 286 § 1 kk , przy zastosowaniu art. 60 § 4 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych , ustalając na podstawie art. 33 § 2 kk wysokość jednej stawki diennej na kwotę 50

(pięćdziesiąt) złotych ;

VIII. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **K. S. (1)** jednostkowe kary grzywny łączy i jako karę łączną wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych , ustalając na podstawie art. 33 § 2 kk wysokość jednej stawki diennej na kwotę 50

(pięćdziesiąt) złotych ;

IX. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu **K. S. (1)** kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia od dnia 28 czerwca 2016r. godz. 13.15 do dnia 16 września 2016r. godz. 13.30 , co łącznie stanowiło 49 (czterdzieści dziewięć) dni i przyjmując iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny , uznaje grzywnę za wykonaną do wysokości 98 (dziewięćdziesięciu ośmiu) stawek dziennych ;

X. oskarżonego **M. J. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt VI a/o , który wyczerpał dyspozycję art. 258 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 258 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 3

(trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. oskarżonego **M. J. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt VII a/o , z tym , że z opisu czynu przypisanego eliminuje słowa dotyczące pojazdu marki H. (...) koloru srebrno-grafitowego o nieustalanej wartości tj. „celem usunięcia oryginalnego znaku identyfikacyjnego VIN i w to miejsce wstawienie innego nieustalonego numer identyfikacyjnego VIN” i stwierdzając, że czyn ten wyczerpał dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk , na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności zaś na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 18 400 (osiemnaście tysięcy czterysta) złotych ;

XII. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **M. J. (1)** jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k na poczet wymierzonej oskarżonemu **M. J. (1)** kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 05 września 2016 roku godz. 15.00 do dnia 07 września 2016r. godz. 11.10 oraz od dnia 29 września 2016 r. godz. 10:30 do dnia 29 września 2016 roku o godz. 16:00 ;

XIV. oskarżonego **T. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt VIII a/o , który wyczerpał dyspozycję art. 258 § 1 kk z tym , że przyjmuje , iż oskarżony dopuścił się go w okresie od listopada 2015r. do dnia 28 lipca 2016 r. i za czyn ten na podstawie art. 258 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XV. oskarżonego **T. B. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt IX a/o uznaje za winnego popełnienia tego , że w okresie od 07 lipca 2016r. do dnia 28 lipca 2016 r. w G. , działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej,

wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonych ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu:

- w okresie od dnia 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...) samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły celem zbycia;

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie uczestniczył w jego demontażu na części i podzespoły celem zbycia;

- w okresie od dnia 7 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły celem zbycia - gdzie łączna wartość mienia wyniosła nie mniej niż 78 000 zł, który to czyn wyczerpał dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych , ustalając na podstawie art. 33 § 2 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych zaś na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 800 (osiemset) złotych ;

XVI. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **T. B. (1)** jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności ;

XVII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **T. B. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata , z mocy art. 73 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego zaś na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora raz na 2 (dwa) miesiące o przebiegu okresu próby , przy czym po raz pierwszy po dwóch miesiącach od uprawomocnienia się wyroku ;

XVIII .na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu **T. B. (1)** kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 lipca 2016 roku godz. 15.40 do dnia 30 lipca 2016r. godz. 11.10 , od dnia 28 września 2016 r. godz. 06:10 do dnia 28 września 2016 roku o godz. 14:15 oraz od dnia 13 grudnia 2016 r. godz. 11:30 do dnia 13 grudnia 2016 roku godz. 16:15 , co łącznie stanowiło 4 (cztery) dni i przyjmując iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny , uznaje grzywnę za wykonaną do wysokości 8 (ośmiu) stawek dziennych ;

XIX. oskarżonego **D. T. (1)** uniewinnia od popełnienia czynu z pkt X a/o;

XX. oskarżonego **D. T. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt XI a/o uznaje za winnego popełnienia tego , że w okresie od nieustalonej daty po 14 lipca 2016r. do dnia 28 lipca 2016 r. w G. , wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej :

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie demontował go na części i podzespoły celem zbycia;

- w okresie od nieustalonej daty po 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...) i uczestniczył w demontażu na części i podzespoły celem zbycia samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego , gdzie łączna wartość mienia wyniosła nie mniej niż 48 000 zł, który to czyn wyczerpał dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 120 (stu

dwudziestu) stawek dziennych , ustalając na podstawie art. 33 § 2 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

XXI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **D. T. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata , z mocy art. 73 § 1 kk oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego , zaś na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora raz na 2 (dwa) miesiące o przebiegu okresu próby , przy czym po raz pierwszy po dwóch miesiącach od uprawomocnienia się wyroku ;

XXII . na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu **D. T. (1)** kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia od dnia 28 lipca 2016r. godz. 15.40 do dnia 30 lipca 2016r. godz. 15.35, co łącznie stanowiło 2 (dwa) dni i przyjmując iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny , uznaje grzywnę za wykonaną do wysokości 4 (czterech) stawek dziennych ;

XXIII. zasadza od oskarżonego **K. S. (1)** na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) SA w W. kwotę 1620 (jeden tysiąc sześćset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (czyn z pkt V a/o) ;

XXIV. zasadza od oskarżonych :

- **H. S. (1)** kwotę 400 (czterysta) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 1500

(jeden tysiąc pięćset) złotych tytułem częściowego obciążenia wydatkami postępowania związanymi z jego udziałem w sprawie ;

- **K. S. (1)** kwotę 2000 (dwa tysiące) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych tytułem częściowego obciążenia wydatkami postępowania związanymi z jego udziałem w sprawie ;

- **M. J. (1)** kwotę 400 (czterysta) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych tytułem częściowego obciążenia wydatkami postępowania związanymi z jego udziałem w sprawie ;

- **T. B. (1)** kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 1500

(jeden tysiąc pięćset) złotych tytułem częściowego obciążenia wydatkami postępowania związanymi z jego udziałem w sprawie ;

- **D. T. (1)** kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych tytułem częściowego obciążenia wydatkami postępowania związanymi z jego udziałem w sprawie , zwalniając oskarżonych z wydatków ponad zasądzoną kwotę .

Sygn akt. II K 27/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy w Siedlcach ustalił następujący stan faktyczny :

	W marcu 2014 roku , D. D. (2) wraz z M. J. (1) nawiązali kontakt z mechanikiem K. S. (1) z którym ustalili , że będzie na ich zlecenie demontował samochody na części i podzespoły , które mieli mu dostarczać do jego warsztatu w m. M. ul. (...) . K. S. (1) otrzymywał od D. D. (2) kwotę 800 zł za każdy zdemontowany
--	---

samochód. Przed przyprowadzeniem samochodu D. D. (2) uprzedzał telefonicznie K. S. (1), że będzie przyprowadzony kolejny samochód do demontażu. W początkowej fazie działalności grupy pojazdy do rozbiórki dostarczał M. J. (1).

W ten sposób, wyżej wymienieni oskarżeni, w okresie co najmniej od dnia 28 marca 2014r., weszli w skład grupy przestępczej działającej na terenie woj. (...), a głównie w G., M. i P., na czele której od początku stał D. D. (2). Przedmiotem działalności grupy było przyjmowanie w nieustalonych miejscach, od nieustalonych osób, samochodów marki H., pochodzących z kradzieży głównie na terenie województwa (...). Dalej członkowie grupy dokonywali demontażu tak uzyskanych samochodów na części i podzespoły, a następnie sprzedawali tak pochodzące z nich części i podzespoły, w tym także za pośrednictwem internetowej sprzedaży wysyłkowej.

Do grupy przestępczej dołączył znajomy D. D. (2) - H. S. (1). Jego moment wejścia w skład grupy nastąpił po przyprowadzeniu przez tego oskarżonego pojazdu H. (...) o nr rej. (...), skradzionego w dniu 13 października 2014r. Co najmniej od tego momentu oskarżony H. S. (1) wszedł w skład grupy kierowanej przez D. D. (2) i był jej ważnym członkiem. Będąc dobrym znajomym D. D. (2), często mu towarzyszył. On też w grupie zajął się dostarczaniem pojazdów uzyskanych w wyniku przestępstw. Jak wynikało z poczynionych ustaleń, demontaż pojazdów odbywał się w krótkim czasie, w zasadzie bezpośrednio po popełnieniu czynu zabronionego w wyniku którego pozyskiwano taki pojazd. Z inicjatywy H. S., od listopada 2015r. do grupy dołączył oskarżony T. B. (1). Znający W. i będący dobrym kierowcą T. B. (1), dołączył do grupy, początkowo pomagając H. S. (1) w dostarczaniu pojazdów pochodzących z przestępstw dokonywanych przez nieustalonych sprawców na terenie stolicy i okolicznych miejscowości, a potem od kwietnia 2016r., zajmując się także demontażem aut na części.

Przyprowadzając pojazd do warsztatu K. S. (1) - H. S. (1), miał rękawiczki na rękach, zaś w stacyjce pojazdu zamiast kluczyka znajdował się tzw. „łamacz”. Następnie H. S. (1) był odbierany samochodem z posesji K. S. (1) przez D. D. (2), M. J. (1) oraz inne nieustalone osoby. Później, gdy do grupy dołączył zwerbowany przez H. S. - oskarżony T. B. (1), bywały też takie sytuacje, że H. S.

(1) wychodził przed posesję K. S. (1), skąd zabierał go T. B. (1).

W ramach działań grupy demontażem pojazdów na części i podzespoły zajmował się głównie K. S. (1) w swoim warsztacie w m. M. ale na jego posesji w demontażu aut uczestniczyli także M. J. (1), H. S. (1) i D. D. (2). W początkowej fazie procedury przy demontażu pojazdów K. S. (1) pomagał bowiem M. J. (1), będący z zawodu mechanikiem samochodowym. Bywały też sytuacje, że przy rozbiórce aut na części pomagali mu D. D. (2) i H. S. (1), z zawodu mechanik pojazdów samochodowych.

Członkowie grupy przestępczej pozyskiwali miejsca, tzw. „dziuple”, w których przechowywali lub prowadzili demontaż pojazdów pochodzących z czynów zabronionych, co wymagało wzajemnej koordynacji ich działań. W tym celu zawierali umowy najmu z właścicielami posesji w formie pisemnej, jak w przypadku garażu w G. przy ul. (...), lub w formie ustnej, jak w przypadku pomieszczeń w P. i w miejscowości C.. Posesję zamkniętą bramą na klucz wraz z garażem przy ul. (...), M. J. (1) wynajął na polecenie D. D. (2) w dniu 1 maja 2014r. od J. G. (1). Halę w m. C., pow. g. (...), K. S. (1) w okresie od dnia 22 marca 2016r. do dnia 19 kwietnia 2016r. wynajął od znajomego M. M. (2). On też na podstawie ustanej umowy wynajął zabudowania w P., w którym również doszło do demontażu dwóch pojazdów H.. Członkowie grupy korzystali też z garażu w S. oraz przy ul. (...) w G., gdzie uzyskiwane w wyniku przestępstw pojazdy były przechowywane dzień lub dwa celem sprawdzenia czy nie zainstalowano w nich GPS, a co mogło wiązać się z zatrzymaniem przez policję.

Po zdemontowaniu pojazdu na części i podzespoły, K. S. (1) informował telefonicznie D. D. (2) o zakończonej pracy przy samochodzie. Wówczas D. D. (2) wraz z M. J. (1) przyjeżdżali przeważnie wypożyczonym od M. G. (1) samochodem typu „bus” marki V. (...), po części i podzespoły. Części i podzespoły, po załadowaniu „busa”, wywozili w różne nieustalone miejsca na terenie głównie województwa (...) i (...). Sporadycznie części wraz z D. D. (2) wywoził K. S. (1) oraz T. B. (1).

Sprzedaż detaliczna pozyskanych w wyniku demontażu części i podzespołów samochodowych odbywa się za pośrednictwem aukcji internetowych, zaś sprzedaż hurtowa była organizowana przy pomocy wynajętego od M. G. (1) samochodu dostawczego typu bus marki V. (...) w nieustalonych miejscach na terenie województwa

(...) i (...). Do sprzedaży na Allegro wykorzystywano między innymi konto konkubiny M. J. (1) - W. P. . Sprzedaż części samochodowych i podzespołów, zarówno detaliczną w Internecie, jak też hurtową na terenie województwa (...) i (...), organizował D. D. (2). W tym zakresie pozostali członkowie grupy działali na wyłączne polecenie D. D. (2), tak jak M. J. (1) czy T. B. (1).

D. D. (2) organizował sprzedaż części z samochodów zdemontowanych u K. S. (1) za pośrednictwem portali internetowych. Działalnością związaną z wysyłaniem paczek z „drobnymi” częściami zajmował się M. J. (1), który robił to na polecenie D. D. (2). Pieniądze uzyskane ze sprzedaży M. J. (1) przekazywał D. D. (2) lub na jego polecenie K. S. (1).

Na czele grupy stał D. D. (2) ps. (...), który sprawował realną kontrolę nad grupą. Do dnia zamknięcia rozprawy nie udało się go ująć , dlatego postępowanie w zakresie dotyczącym jego osoby zostało wyłączone do odrębnego postępowania . D. D. (2) organizował i koordynował działania członków grupy , wydawał im polecenia , podejmował zasadnicze decyzje , wypłacał uzyskane z działalności przestępczej środki pieniężne. On też , w dużej mierze przy pomocy H. S. (1) , pozyskiwał pojazdy pochodzące z czynów zabronionych, organizował ich przeprowadzenie do miejsca demontażu, które wcześniej wybierał i polecał poszczególnym członkom grupy aby zajęli się rozbiórką pojazdów , wskazując czasem kolejność demontażu . To on wskazywał , który pojazd będzie demontowany, a w którym zostaną przerobione numery identyfikacyjne. Decydował o przepływie środków pieniężnych pomiędzy członkami grupy i wypłacał poszczególnym członkom grupy pieniądze za ich wkład w działalność grupy. H. S. (1) otrzymywał wynagrodzenie za tzw. „strzał” i była to zapłata za przeprowadzenie samochodu pochodzącego z czynu zabronionego do tzw. „dziupli”. K. S. (1) czy T. B. (1) otrzymywali wynagrodzenie od D. D. (2) za demontaż pojazdów, zaś M. J. (1) za udział w sprzedaży części i podzespołów samochodowych , a także wynajmowanie na swoje nazwisko garaży czy posesji . T. B. (1) otrzymał też wynagrodzenie za wspólne z D. wyjazdy w celu sprzedaży części oraz powieszenie K. S. (1) i jego pomocnika do P. . Wynagrodzeniem za demontaż jednego auta była kwota 800 zł.

To D. D. (2) wydał M. J. (1) polecenia dotyczące wynajęcia garażu, wysyłania paczek na pocztę czy

odbierania pieniędzy z przekazów pocztowych. On też polecił T. B. (1) aby przewiózł K. S. (1) i R. K. (1) do miejscowości P., gdzie demontowali oni pojazdy i z stamtąd ich zabrał. Członkowie grupy przestępczej nie kwestionowali kierowniczej roli D. D. (2), nazywając go (...).

Jak wskazano to wyżej przedmiotem działalności grupy było przyjmowanie w nieustalonych miejscach, od nieustalonych osób, samochodów marki H., pochodzących z kradzieży głównie na terenie województwa (...).

W 28 lipca 2016 roku w godzinach przedpołudniowych funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w G. dokonali przeszukania pomieszczeń warsztatu samochodowego zajmowanego przez K. S. (1) w miejscowości M., ul. (...), powiat (...). W trakcie czynności przeszukania ujawniono i zabezpieczono m. in. części i podzespoły samochodowe, tablice rejestracyjne pojazdów, wycięte pola numerowe wraz z tabliczkami znamionowymi zawierającymi numery VIN pojazdów. Ponadto ujawniono i zabezpieczono książki serwisowe pojazdów oraz dokumenty w postaci dowodów nadania przesyłek. W związku z wynikami przeszukania został zatrzymany K. S. (1)- właściciel warsztatu samochodowego.

W tym samym dniu, w godzinach popołudniowych, funkcjonariusze Policji z Komendy Powiatowej Policji w G. dokonali przeszukania garażu na działce w G. przy ul. (...). W trakcie czynności ujawniono dwa pojazdy w trakcie demontażu. Były to pojazdy H. (...) o nr rej. (...) i samochód marki H. (...) o nr rej. (...) . Przy ich demontażu zastano oskarżonych T. B. (1) i D. T. (1) , którzy słysząc , że do pomieszczenia wchodzi Policja, próbowali drugimi drzwiami oddalić się z miejsca zdarzenia . Doszło wówczas do szarpaniny funkcjonariuszy z zatrzymywanymi . Oskarżonych obezwładniono oraz zakuto w kajdanki. Demontowane na miejscu pojazdy okazały się być skradzionymi w W. kilka dni wcześniej.

Jak wykazało postępowanie dowodowe , D. T. (1) będący znajomym D. D. (2), na jego prośbę , na co najmniej dwa dni przed swoim zatrzymaniem w dniu 28 lipca 2016r. , rozpoczął demontaż pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...) , za co miał otrzymać zapłatę . W tym samym czasie w garażu rozbierany na części i podzespoły był także pojazd marki H. (...) o nr rej. (...) , w którego demontażu oskarżony również uczestniczył . D. T. (1) w okresie od

nieustalonej daty po 14 lipca 2016r. był na posesji przy ul. (...) i towarzysząc D. D. (2) pomagał mu w załadunku części z nieustalonego pojazdu marki H. .

W miejscu zatrzymania oskarżonych D. T. i T. B. ujawniono części i podzespoły samochodowe pochodzące z rozbieranych pojazdów , dokumenty i rzeczy osobiste ich właścicieli ale także części z innych pojazdów pochodzących z czynów zabronionych a także przedmioty mogące należeć do ich właścicieli.

Dodatkowo funkcjonariusze Policji dokonali przeszukania miejsca zamieszkania zatrzymanych, gdzie u T. B. (1) ujawniono m. in. części samochodowe oraz wycięte pole numerowe wraz z tabliczką znamionową z numerem VIN . Z informacji z bazy SPP wynikało , że zabezpieczony numer VIN przynależny był do pojazdu H. (...) **o nr rej. (...)** .

W sprawie dokonano również przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych przez H. S. (1), gdzie w samochodzie marki R. (...), użytkowanym przez H. S. (1), ujawniono dwa klucze na metalowym kółku. Wracając z wyżej opisanej czynności przeszukania funkcjonariusze Policji dopasowali jeden z kluczy do bramy wjazdowej na posesję w G. przy ul. (...).

Przeprowadzone postępowanie wykazało , iż w dniu 28 marca 2014r. nieustalony sprawca lub sprawcy , dokonali kradzieży pojazdu marki H. (...) o nr rej (...) o wartości 45 000 zł , który następnie oskarżeni K. S. (1) i M. J. (1) , działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. (2), przyjęli wiedząc , że pochodzi z czynu zabronionego . Pojazd do warsztatu przyprowadził M. J. , który w ten sam sposób, w krótkich odstępach czasu , działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. (2) i K. S. (1) , dostarczył do warsztatu w M. i przyjął , kolejne cztery pojazdy H. , pochodzące z czynów zabronionych . Były to : H. (...) nr rej. (...) i wartości 45 000 zł , skradziona w dniu 1 kwietnia 2014r. , H. (...) nr rej. (...) i wartości 40 000 zł , skradziona w dniu 25 kwietnia 2014r., H. (...) o nr rej. (...) i wartości 65 000 zł , skradziona w dniu 30 lipca 2014r. oraz H. (...) o nr rej. (...) i wartości 51 500 zł , skradziona w dniu 19 sierpnia 2014r.

Kolejny pojazd do warsztatu K. S. (1) tj. H. (...) o nr rej. (...) , skradzioną w dniu 13 października 2014r. , przyprowadził już oskarżony H. S. (1) . On też od tej chwili zajmował się dostarczaniem grupie pojazdów pochodzących z czynów zabronionych pojazdów , które

trafiały do warsztatu K. S. (1) , garażu przy ul. (...) lub innych miejsc rozbiórki .

W ten sposób H. S. (1) przyprowadził **do warsztatu K. S.** w m. M. , a D. D. (2) , H. S. (1) i M. J. (1) , działając wspólnie i w porozumieniu przyjęli wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły , a następnie ich zbycie :

- w okresie od dnia 13 października 2014 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 45 000 zł,

- w okresie od dnia 5 listopada 2014 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 29 800 zł ,

- w okresie od dnia 12 stycznia 2015 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 40 000 zł ,

- w okresie od dnia 27 sierpnia 2015 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 20 000 zł ,

- w okresie od dnia 4 lutego 2015 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 45 000 zł ,

- w okresie od dnia 2 kwietnia 2015 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 50 000 zł,

- w okresie od dnia 16 czerwca 2015 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 29 000 zł ,

- w okresie od dnia 6 lipca 2015 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 40 220 zł ,

- w okresie od dnia 14 lipca 2015 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 35 000 zł ,

- w okresie od dnia 8 września 2015 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 25 000 zł,

- w okresie od dnia 9 września 2015 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 40 000 zł,

- w okresie od dnia 9 października 2015 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 20 000 zł ,

- w okresie od dnia 26 października 2015 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 18 000 zł ,

Do warsztatu K. S. (1)– H. S. przyprowadził również w bliżej nieustalonym czasie na jesieni 2015 r. , samochód marki H. (...) koloru srebrno- grafitowego, o nieustalonej wartości. Na polecenie D. D. (2) , K. S. (1) w pojeździe tym usunął oryginalny znak identyfikacyjny VIN , w to miejsce wspawając inny nieustalony numer identyfikacyjny VIN . Tabliczkę z numerem dostarczył K. S. (1) D. D. (2) . Przeprowadzone w sprawie dowody nie wykazały by M. J. (1) lub H. S. (1) wiedzieli o decyzji D. D. (2) co do sfalszowania numeru identyfikacyjnego .

Główna działalność grupy skupiała się w warsztacie samochodowym K. S. (1) w miejscowości M.. Były jednak **inne miejsca** w których K. S. (1) demontował skradzione pojazdy . H. S. (1) przyprowadził do demontażu K. S. (1), a D. D. (2) i H. S. (1) , działając wspólnie i w porozumieniu przyjęli wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły:

- w okresie od dnia 22 marca 2016 r. do dnia 19 kwietnia 2016 r. w miejscowości C., powiat G., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 30 000 zł ,

- w okresie od czerwca 2016 r. do 28 lipca 2016 r. w **P.** dwa samochody marki H. (...) , jeden w kolorze ciemnym, a drugi w kolorze jasnym, o nieustalonych wartościach .

To D. D. (2) i H. S. (1) przyprowadzali samochód marki H. (...) o nr rej. (...) do miejscowości M., a następnie K. S. (1) wynajętą lawetą przewiózł go do hali w miejscowości C.. D. D. (2) i H. S. (1) pojechali do miejscowości C. czerwonym busem V. (...) należącym do M. G. (1). Na miejscu D. D. (2) , H. S. (1) i K. S. (1) zdemontowali pojazd na części i podzespoły, a następnie załadowali je na busa i wywieźli celem zbycia.

Z kolei w demontażu samochodów w P. pomagał K. S. (1) przybrany wówczas do pomocy R. K. (1) . Do P. K. S. (1) jeździł korzystając z samochodu marki V. (...) należącego do M. G. (1). Został tam raz zawieszony przez T. B. (1).

M. J. (1) nie uczestniczył w paserstwie H. (...) w m. C. i P. .

Na polecenie D. M. (1) J. wynajął także garaż na działce w G. przy ul. (...). Widzy o istnieniu tej „dziupli” nie miał z kolei K. S. (1), podobnie jak nie wiedział, że inne osoby dokonują tam demontażu pojazdów pochodzących z czynów zabronionych.

H. S. (1) przyprowadził do **garażu w G. przy ul. (...)**, a D. D. (2), H. S. (1) i M. J. (1), działając wspólnie i w porozumieniu przyjęli, wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie; :

- w okresie od dnia 26 lutego 2016 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 43 000 zł,

- w okresie od dnia 7 lipca 2016 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i wartości 30 000 zł,

- w okresie od dnia 14 lipca 2016 r. do dnia 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...), koloru grafitowego i wartości 18 000 zł,

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 r. do 28 lipca 2016 r. samochód marki H. (...) o nr rej. (...) i o wartości 30 000 zł.

W paserstwie pojazdów marki : H. (...) o nr rej. (...), H. (...) o nr rej. (...) i H. (...) o nr rej. (...), uczestniczył także oskarżony **T. B. (1)**, który w okresie od 07 lipca 2016r. do dnia 28 lipca 2016 r. w G., który w ramach działań grupy przestępczej i na polecenie D. D. (2)

- w okresie od dnia 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...) samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły celem zbycia;

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie uczestniczył w jego demontażu na części i podzespoły celem zbycia;

- w okresie od dnia 7 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły celem zbycia .

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie potwierdziło by oskarżony ten uczestniczył w paserstwie samochód marki H. (...) o nr rej. (...) , podobnie jak oskarżony D. T. (1) .

Jak ustalono , oskarżony **D. T. (1)** w okresie nieustalonej daty po 14 lipca 2016r. do dnia 28 lipca 2016 r. w G. , wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej :

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie demontował go na części i podzespoły celem zbycia;

- w okresie od nieustalonej daty po 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...) i uczestniczył w demontażu na części i podzespoły celem zbycia samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego , gdzie **łącznie wartość mienia** wyniosła nie mniej niż 48 000 zł.

Łączna wartość mienia pochodzącego z czynów zabronionych , przyjętego przez oskarżonych H. S. (1) , M. J. (1) i T. B. (1) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , przy działaniu wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami , w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonych ról i uczynieniu z tego stałego źródła dochodu wynosiła :

- w przypadku **H. S. (1)** , w okresie od 13 października 2014r. do 28 lipca 2016r. kwotę nie mniejszą niż 588 020 zł , co stanowiło mienie znacznej wartości ,

- w przypadku **M. J. (1)** w okresie od 28 marca 2014r. do 28 lipca 2016r. kwotę nie mniejszą niż 804 520 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości ,

- w przypadku **T. B. (1)** , w okresie od listopada 2015r. do 28 lipca 2016r. kwotę nie mniejszą niż 78 000 zł .

W toku śledztwa wywołano także opinię sądowo-psychiatryczną dotyczącą **D. T. (1)** . Biegli psychiatrzy i psycholog , po przeprowadzeniu badania ambulatoryjnego zaopiniowali, że nie stwierdzają u D. T. (1) objawów choroby psychicznej , upośledzenia umysłowego , ani innych zakłóceń czynności psychicznych znoszących lub w znacznym stopniu ograniczających możliwość rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów lub pokierowania swoim postępowaniem. Stan zdrowia oskarżonego nie stanowił przeszkody do uczestniczenia w toczącym się postępowaniu karnym oraz prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Na etapie postępowania sądowego wobec pojawienia się uzasadnionych wątpliwości co do poczytalności **T. B. (1)** w chwili popełnienia zarzuconych mu czynów. W związku z tym dopuszczono dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów oraz biegłego psychologa, którzy po przeprowadzeniu badania ambulatoryjnego zaopiniowali, że T. B. (1) nie stwierdzili okoliczności , które w przypadku uznania jego odpowiedzialności , mogłyby wpływać na zdolność do rozpoznania znaczenia czynów czy zdolność pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony mógł brać udział w rozprawie sądowej oraz samodzielnie i rozsądnie prowadzić obronę .

Oskarżony **H. S. (1)** jest z zawodu mechanikiem pojazdów samochodowych. Podał, że przed zastosowaniem tymczasowego aresztowania utrzymywał się z pracy na siłowni oraz ze sprowadzania samochodów ze Szwajcarii, uzyskując łączny dochód ok. 1500 zł miesięcznie. Nie ma majątku . Jest kawalerem , nie ma dzieci . Nie był karany sądownie.

Oskarżony **M. J. (1)** ma wykształcenie średnie i z zawodu jest mechanikiem . Pracował na 1/2 etatu w firmie (...) z wynagrodzeniem 1000 zł netto, a ponadto pobiera dodatkowo rentę w ZUS w kwocie 500 zł. Jest osobą rozwiedzioną , ma na utrzymaniu dwoje dzieci , w tym wobec jednego z nich obowiązek alimentacyjny w kwocie 300 zł. Nie posiada majątku. Nie był karany sądownie.

Oskarżony **T. B. (1)** ma wykształcenie podstawowe. Nie ma wyuczonego zawodu. Jest bezdzietnym kawalerem .

Jak podał na ostatnim terminie rozprawy , utrzymuje się z prac dorywczych na budowie, uzyskując 120 zł dniówki. Nie był karany sędownie.

Oskarżony **D. T. (1)** jest kawalerem i nie ma dzieci . Jak podał na ostatnim terminie rozprawy ukończył szkołę – Policealną Szkołę Promocji Kadr w W. . Nie ma majątku . Pracuje przy rozwożeniu cateringu oraz malowaniu domków drewnianych z łącznym dochodem 1500-1800 zł netto. Nie był karany sędownie.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie : dowodów osobowych tj. częściowo wyjaśnień oskarżonych : H. S. (1) (k. 2960–2960v , k. 170-171, k. 168, k.298-300 , k. 322-323 , k. 2232-2233 , k. 2511-2512) , M. J. (1) (k. 2961-2962v , k. 248-250 , k. 252-253, k. 304-305, k. 396-401, k. 404-405 , 2542-2543), D. T. (1) (k. 2964v , k. 3294v , k. 144-145, k. 162-163, k 2548) , oskarżonego T. B. (1) (k. 2962v-2964v , k. 3001v, k. 3267v, k. 3295v-3296v , k. 109-111, k. 112-113, k. 138-139 , k. 221-222, k. 372-379 , k. 458-463 , k. 1688-1690, k. 1695-1697) , wyjaśnień oskarżonego K. S. (1) (k. 2960v-2961v , k. 3267v, k. 3294v-3295v , k. 105-106, k. 148-149, 153-154, 266-268 , 278-281, 360-365, 366-368, 404-406, 476-487, 1270-1273 , k 2568-2569) , zeznań świadków : J. G. (1) (k. 2980v-2981v , k. 80-82, 1306-1309, 1317-1318 , M. S. (k. 2981v-2983 , k. 1146-1146v) , L. W. (k. 2982-2983 , k. 1149-1150) , M. Ż. (k. 2983-2983v , k. 1154-1155) , D. R. (k. 2985 , k. 1163) , P. J. (k. 2983v-2984v , k. 1157-1158) , S. G. (k. 1152-1152v) , B. L. (k. 2983v-2984 , k. 1160-1161) , R. K. (1) (k. 2984-2984v , k. 260-261, 269-269v) , M. M. (2) (k. 2984v , k. 1946-1949) , R. P. (1) (k. 2985v , k. 1276-1278) , K. K. (2) (k. 2985v-2986 , k. 1672-1674) , M. G. (1) (k. 3000v-3001v , k. 1941-1944) , Ł. N. (k. 2329-2330, 2332) , W. W. (1) (k. 2257-2258 , 2740-2741) , P. S. (k. 2659-2662) , A. Z. (k. 551-553) , N. A. (k. 622-624) , A. C., k. 662-665 , S. K. (k. 719-720) , A. S. (1) (k. 772-774) , A. S. (2) (k. 810a-811) , R. R.

(k. 837-840) , M. R. (k. 881-884) , G. G. (1) (k. 940-943) , A. D. (k. 963-967) , Ł. S. (k. 980-981, 1000-1001) , J. W. (k. 1344-1351) , M. Z. (k. 1364-1367) , P. M. (k. 1380-1383) , T. Ł. (k. 1401-1404) , P. K. (k. 1876-1878) , M. C. (k.1960-1961) , D. M. (2) (k. 1979-1983) , R. S. (k. 2050-2053) , K. S. (2) (k. 2285-2286) , Z. P. (k. 2320-2322) , Oleksandra M. (k. 2348-2350) , P. T. (k. 2390-2394) , R. T. (k. 2589-2593) , K. Ł. (k. 2682-2683) oraz pozostałych

dowodów : protokołu przeszukania u K. S. (1) wraz ze spisem i opisem rzeczy (k. 2-5) , wyników sprawdzenia w SPP (k. 7-65, 71-79, k. 91) , protokołu przeszukania garażu w G. przy ul. (...) wraz ze spisem i opisem rzeczy (k. 67-69) , kopii umowy najmu garażu z dnia 01.05.2014r. pomiędzy M. J. (1) a J. G. (1) (k. 83-84) , protokołu przeszukania u T. B. (1) wraz ze spisem i opisem rzecz (k. 88-90) , protokołu przeszukania u D. T. (1) (k. 93-94) , protokołu eksperymentu procesowego z udziałem T. B. (1) (k. 112-113), protokołu przeszukania u H. S. (1) wraz ze spisem i opisem rzeczy (k. 120, 123-124) , protokołów zatrzymania oskarżonych (k.130-132, 133-133v, 134-134v, k. 251-251) , danych osobo-poznawczych oskarżonych (k. 176-177, 178-179, 180-181, 182-183) , protokołu oględzin samochodu ujawnionego w G. przy ul. (...). (k. 188-189) , protokołu oględzin samochodu ujawnionego w G. przy ul. (...). (k. 190-191) , protokołu zatrzymania rzeczy od J. G. (1) (k. 216-218) , umowy najmu garażu z dnia 01.05.2014r. pomiędzy M. J. (1) a J. G. (1) (k. 219-220) , protokołu eksperymentu procesowego z udziałem T. B. (1) (k. 221-222) , protokołu zatrzymania rzeczy od T. B. (1) wraz ze spisem i opisem (k. 223-226) , protokołu przeszukania u M. J. (1) (k. 232-233) , protokołu przeszukania samochodu marki A. M. J. (1) wraz ze spisem i opisem rzeczy (k. 235-237) , protokołu przeszukania pomieszczeń, G., ul. (...) (k. 239-240) , protokołu eksperymentu procesowego z udziałem R. K. (1) (k. 269-270) , protokołu zatrzymania rzeczy od H. S. (1) wraz ze spisem i opisem (k. 301-303) , protokołu przeszukania u H. S. (1) (k. 333-334) , tablic poglądowych (k.352-352d) , dokumentacji fotograficznej na nośniku CD/DVD (k. 341) , protokołu eksperymentu procesowego z udziałem K. S. (1) (k. 366-368) , protokołu zatrzymania rzeczy od W. P. wraz ze spisem i opisem rzeczy (k. 385-387) , protokołu konfrontacji pomiędzy M. J. (1) i K. S. (1) (k. 472-473) , protokołu eksperymentu procesowego z udziałem T. B. (1) wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 464-474) , tablic poglądowych nr 6 , 7, 8 (k. 475, 482-483) , protokołu zatrzymania rzeczy od M. J. (1) wraz ze spisem i opisem rzeczy (k. 513-515) , dokumentacji fotograficznej (k. 516-517) , wydruków z bazy KSIP-CEP (k. 519-520, 522-538 , k. 540-541) , notatek urzędowych (k. 521, 539) , informacji z Poczty Polskiej (k. 545) , protokołu oględzin miejsca kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 561-562) , polisy ubezpieczenia komunikacyjnego samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) wraz z wartością katalogową. k. 604-606 , Postanowienie o umorzeniu

dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...). k. 611 , protokołu oględzin miejsca kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 629-630) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 651) , polisy ubezpieczenia komunikacyjnego samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) wraz z wartością katalogową (k. 674) , protokołu oględzin miejsca kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 679- 680) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 702) , protokołu oględzin miejsca kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 730- 731) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 749) , protokołu oględzin miejsca kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 777) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...). (k. 784) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 784) , polisy ubezpieczenia komunikacyjnego samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) wraz z wartością katalogową (k. 814) , protokołu oględzin miejsca kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 816) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 828) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 875) , protokołu oględzin miejsca kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 895-896) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 928) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 958) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 972) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 998-999) , protokołu oględzin rzeczy zabezpieczonych podczas przeszukania z dnia 28.07.2016r. w garażu w G. przy ul. (...) wraz z dokumentacją fotograficzną (k.1007-1023) , protokołu oględzin rzeczy zabezpieczonych w dniu 24.08.2016r. w garażu w G. przy ul. (...) wraz z dokumentacją fotograficzną (k.1024-1039) , protokołu oględzin rzeczy zabezpieczanych w dniu 05.09.2016r. w samochodzie marki A. należącym do M. J. (1) wraz z dokumentacją fotograficzną (k.1040-1046) , protokołu oględzin rzeczy zabezpieczonych podczas przeszukania

w dniu 30.07.2016r. u H. S. (1) wraz z dokumentacją fotograficzną (k.1047-1050), protokołu oględzin rzeczy zabezpieczonych w trakcie przeszukania pomieszczeń gospodarczych zajmowanych przez K. S. (1) wraz z dokumentacją fotograficzną (k.1051-1094), protokołu oględzin akt RDS 63/2016 Komendy Powiatowej Policji w G. w sprawie kradzieży samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) (k.1189-1240), tablicy pogładowej nr 9 (k.1312), postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 1376), postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k.1397), postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k.1427), opinii z zakresu informatyki dotycząca urządzeń telekomunikacyjnych zabezpieczonych w sprawie. (k.1429-1542), protokołu zatrzymania rzeczy od J. G. (1) z dnia 28.11.2016r. wraz ze spisem i opisem rzeczy (k.1545-1554), protokołu oględzin rzeczy zabezpieczonych w dniu 28.11.2016r. z garażu od J. G. (1) wraz z dokumentacją fotograficzną (k.1555-1622), opinii z zakresu informatyki dotyczącej urządzenia telekomunikacyjnego zabezpieczonego w sprawie (k.1635-1646), protokołu oględzin akt RSD 717/15 Komendy Powiatowej Policji w G. w sprawie przeciwko D. D. (2) podejrzanemu o czyn z art. 291 § 1 kk (k.1650-1668), protokołu zatrzymania T. B. (1). (k.1686), protokołu eksperymentu procesowego z udziałem T. B. (1) wraz z dokumentacją fotograficzną (k.1695-1700), opinii z zakresu oznaczeń identyfikacyjnych pojazdów (k.1703-1772), protokołu oględzin XIV K 274/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa dot. kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 1791-1804 postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k.1907-1908), umowy wypożyczenia samochodu V. (...) przez D. D. (2) (k. 2060), informacji z H. dot. identyfikacji części (k.2268-2269), wyników sprawdzenia w SPP (k.2271-2273), postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) nr rej. (...) (k.2325), aktu oskarżenia w sprawie przeciwko Ł. N. , oskarżonemu m. in. o kradzież z włamaniem samochodu marki H. (...) nr rej. (...) (k.2333-2335), informacji z H. dot. identyfikacji części (k.2340), protokołu oględzin miejsca kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k.2359-2361), postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) nr rej. (...) (k.2385), postanowienia o umorzeniu dochodzenia

w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) nr rej. (...) (k.2413-2414) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) oraz postanowienie o podjęciu tego dochodzenia (k.2694-2695) , informacji z PZU o wysokości szkody w związku z kradzieżą samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k.2029) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k. 2033) , notatki urzędowej z analizy dokumentów dotyczących samochodu marki H. (...) z numerem VIN (...) o nr rej. (...) i samochodu H. (...) o nr VIN (...) o nr rej. (...) k.2464, protokołu oględzin akt dot. kradzieży samochodu marki H. (...) nr rej. (...) wraz z załącznikami (k.2584-2585) , protokołu przeszukania w miejscowości C. 48A wraz ze spisem i opisem rzeczy (k.2620-2625) , protokołu oględzin miejsca ujawnienia pociętej karoserii pojazdu marki H. w miejscowości C. (...) (k.2629-2630) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) (k.2654-2655) , zaświadczenia z Policealnej Szkoły Promocji Kadr N. (...)w W. dot. D. T. (1) (k. 2958) , opinii sądowo-psychiatrycznej dot. T. B. (1) (k. 3027-3029, 3082) , dokumentacji medycznej dot. T. B. (1) (k. 3070) , danych o karalności oskarżonych : T. B. (1) (k. 3226) , D. T. (1) (k. 3227) , M. J. (1) (k. 3227) , H. S. (1) (k. 3228) , kwestionariusza specjalisty terapii uzależnień dot. T. B. (1) (k. 3193-3204) , opinii sądowo-psychiatrycznej dot. dot. D. T. (1) (k.2754-2758) .

Oskarżony **H. S. (1)** na rozprawie (k. 2960—2960v , t. XV) , nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów , odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania, co skutkowało odczytaniem wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym . Zdecydował , że będzie odpowiadał jedynie na pytania swojego obrońcy- obrońca nie miał pytań .

W czasie postępowania przygotowawczego oskarżony wyjaśnił (k. 168, 170-171), że nie ma nic wspólnego z zarzucanymi mu czynami . Klucze , znalezione przez policjantów w pojeździe marki R. (...) z którego korzystał , pasujące do kłódki w bramie na posesji Żeromskiego 2a w G. , znalazł na oś. Działki i nie wie dlaczego je ze sobą wziął. W czasie kolejnych wyjaśnień stwierdził , że klucze te znalazł w parku. Nigdy nie wchodził na tę posesję , a o tym , że klucze te pasowały do bramy wjazdowej miał dowiedzieć się od policjanta. Nie

widział, aby policjanci tymi kluczami otworzyli kłódkę na bramę wjazdową tej posesji .

Z jego wyjaśnień wynikało , że D. T. (1) znał ze szkoły zaś T. B. (1) z faktu zamieszkiwania na tym samym osiedlu ale z żadnym z nich nie utrzymywał bliższej znajomości. Nigdy też nie odwiedzał ich na posesji przy ul. (...) . Utrzymywał , iż nie zna D. D. (2) ani osoby o ps. (...) . (k. 168) .

K. S. (1) kojarzył bo naprawiał w jego warsztacie samochód w 2015r. lub 2016r.

(k. 171).

Oskarżony zapewniał , że od nikogo nie przyjmował żadnych kradzionych pojazdów i nie ukrywał tablic rejestracyjnych , tabliczek znamionowych i elementów nadwozia z nich pochodzących .

W dalszej części śledztwa nie przyznawał się do czynów i korzystał z prawa milczenia (k.298-300 i k. 322-323 z t. II, k. 2232-2233 z t. XII , k. 2511-2512 z t. XIII) .

Oskarżony **K. S. (1)** przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 2960v-2961v- t XV) Odpowiadał na pytania prokuratora, sądu oraz swojego obrońcy. Już w toku postępowania przygotowawczego współpracował z organami ścigania , chcąc skorzystać z art. 60 § 3 kk .

Przesłuchany wielokrotnie w charakterze podejrzanego K. S. (1) przyznał się do popełnienia czynów , złożył obszerne wyjaśnienia w których szczegółowo przedstawił mechanizm funkcjonowania grupy , jej zasady, znanych mu członków oraz ich rolę . Tylko początkowo kwestionował swoją odpowiedzialność (k. 105-106 , 148-149 , 153-154, 266-268), potem już składał wyjaśnienia , które dotyczyły znanych mu osób współdziałających przy popełnianiu przestępstw, istotnych okoliczności ich popełnienia . W znacznej części dotyczyły one okoliczności nieznanych dotychczas organom ścigania .

Z jego wyjaśnień (k. 278-281 tom II) wynikało , że współpracę przy demontażu na części pojazdów zaproponowali mu D. D. (2) i M. J. (1) . Przyjechali we dwóch , ktoś im go polecił . Początkowo nie mówili skąd są samochody pochodzą ale zapewniali go , że są legalne. Za każdy zdemontowany pojazd miał otrzymać 800 zł. Przez dłuższy czas odbywało się to w jego warsztacie w

M. , potem raz w hali wynajętej od M. M. (2) w C. (...) koło G. oraz w garażu w P. . Szybko zorientował się , że przyprawdazane do niego pojazdy , głównie H. (...) lub A. (...) , są kradzione . Miały wyłamane zamki w drzwiach , wyłamane stacyjki , brak naklejek na szybach i tablic rejestracyjnych , pozostawione rzeczy osobiste . Przy rozbiórce pierwszych pojazdów pomagał mu J. ps. (...). Wszystkie części były zabierane busem typu blaszak w kolorze czerwony i tym autem zawsze przyjeżdżał M.. O tym , że zostanie przywiezione kolejne auto informował go zawsze telefonicznie D. D. (2), przedstawiający się jako Ł. , nazywany przez oskarżonego M. . Po rozebraniu pięciu , sześciu samochodów , pojazdy zaczął przywozić inny mężczyzna . Jak wynikało z dalszych wyjaśnień był to H. S. (1) , którego po przyprowadzeniu kolejnego auta zabierali J. lub D.. Bywało też tak , że S. odchodził pieszo w kierunku Zespołu Szkół Rolniczych . S. przyprowadził do niego 15 samochodów H. (...) i A. (...) , różnych typów i kolorów , (...) koloru szarego , M. O. kol. czarnego Zawsze jednak za demontaż płacił mu D. D. (2) , czasem za pośrednictwem M. J. . Według jego wiedzy części z samochodów były wywożone do miejsca w okolicy G. oraz bezpośrednio z jego warsztatu w okolice K.. Dwa razy sam był tam z D. D. (2) . Oskarżony opisał drogę do tego miejsca , a potem docelową posesję na którą wywieźli z D. części. Bramę zawsze otwierała jakaś kobieta . Miejsce to , według oskarżonego , lepiej znali S. i J. , bo częściej tam jeździli , a co z kolei wynikało z ich rozmów.

Oskarżony szczegółowo przedstawił też okoliczności związane z zarzutem stawianym mu w pkt V a/o , a dotyczącym wyłudzenia odszkodowania za fikcyjne zdarzenie kradzieży pojazdu M. (...) należącego do W. W. (1) . Zarzut ten dotyczył jedynie k. S. , a osobą z którą współpracował był D. D. (2). Nie brali w tym udziału pozostali oskarżeni w niniejszej sprawie .

W rozbiórce H. w C. (...) pomagali mu H. S. i D. D. (2) . Potem D. D. (2) stwierdził , iż ustalili nowe miejsce rozbiórki pojazdów. Był to garaż na posesji w P. . D. D. (2) w rozmowie telefonicznej powiedział mu aby wziął sobie kogoś do pomocy . Poprosił o pomoc znajomego R. K. (1) , któremu nie powiedział , że pojazdy są kradzione. Na miejscu okazało się , że musiał z właścicielem posesji zawrzeć ustną umowę najmu bo nie dopilnował tego D. D. (2) . Chcąc uniknąć kontaktu K. z H. S. (1) oraz D. D. (2) , odebrał pojazd H. (...) pod kościołem w P. . Pojazd przyprowadził H. S. . W stacyjce był tzw. grat , którego następnego dnia podczas spotkania oddał H. S.. W tym

garażu rozebrali jeszcze jedną H. (...) . Do P. zawiózł ich z K. jakiś chłopak. Na rozprawie stwierdził , że nie wie czy ten mężczyzna, który woził go do P. jest na ławie oskarżonych, bo nie pamięta jego twarzy.

Oskarżony wyjaśnił też , że dwa razy na polecenie D. D. (2)przerabiał numery identyfikacyjne VIN w pojeździe m-ki H. (...).

Pierwszy z tych pojazdów przyprowadził , D. , a mógł to być też M.. D. zapowiedział też od razu , że tego pojazdu ma nie rozbierać. Oskarżony ze szczegółami opisał jak usunął, zgodnie z umową z D. , oryginalny znak VIN . Przywiezione przez niego blaszki z polem numerowym umieścił też na podszybiu i lewym słupku. Następnie pojazd ten oglądał P. z G. , któremu prezentował go D. jakby chciał mu go sprzedać. Widział , że potem P. , będący znajomym J. , jeździł tym autem po G..

W ten sam sposób przerobił też H. (...) w kolorze srebrno- grafitowym . Przyprowadził go D. albo S. . D. miał do niego jakieś niemieckie dokumenty . Zabrał potem ten samochód i mówił , że będzie nim jeździł.

Nie miał wiedzy , że było także inne miejsce , w G., gdzie także rozbierano pojazdy na części . Nie znał T. B. (1) ani D. T. (1). Role były ustalone . M. wysyłał paczki z częściami , S. dostarczał pojazdy i zajmował się wywożeniem części. O wszystkim decydował jednak D. D. (2)Miał ona stały kontakt ze S. i J.. Oskarżony złożył wniosek w trybie 60 § 3 kk.

Z kolejnych wyjaśnień oskarżonego (k. 360-365 tom II) wynikało , że mężczyzna, którego określał jako Ł. albo nazywał też M. , to D. albo D. D. (4) . Rozpoznał go na okazanych zdjęcia, dla mnie ten mężczyzna był mi wcześniej znany jedynie jako Ł.. D. bardzo często zmieniał numery telefonów. Jeszcze raz opisał wspólny wyjazd z D. pod K. , a także uczestniczył w eksperymencie procesowym w trakcie którego próbowano ustalić miejsce do którego przywożone były części z demontowanych aut (k. 366-368) . Jak wynikało z jego wyjaśnień w miejscu tym był potem jeszcze raz z częściami H. (...) przyprowadzonej przez S. . Znowu otworzyła im kobieta ta sama co wcześniej. Nigdy potem już tam nie był.

Podczas konfrontacji z M. J. (1) nie miał wątpliwości , że to mężczyzna którego w swoich wyjaśnieniach określał jako M.. Jeszcze raz przyznał , że to on do jego warsztatu przyprowadzał pierwsze pojazdy , a trzy z nich

zdemontował. Wcześniej się nie znali i poznali dopiero ,
gdy przyjechał do niego z D. .

Oskarżony potwierdził też , że nigdy nie doszło do
wspólnego spotkania wszystkich członków grupy celem
ustalenia podziału ról (k. 404-406 tom III).

W trakcie kolejnych wyjaśnień (k. 476-487 tom III)
jeszcze raz wskazał kiedy i w jakich okolicznościach
pознаł J. i D.. Już wcześniej dla innych demontował
auta. Po tygodniu od rozmowy z J. i D. i wymiana
numerów telefonów , zadzwonił ten ostatni i powiedział ,
że będzie pierwszy samochód. Przywiózł go M. , który
też pomógł mu przy jego rozbiórce. Tego samego dnia
D. zapłacił oskarżonemu 800 zł. W okresie od 2014
do 28 lipca 2016 rozebrał ok. 20 aut. Demontował
głównie H. ale był też czarny M. przyprowadzony na
początku działalności. Przyprowadziło go dwóch albo
trzech facetów i byli u niego tylko jeden raz. O tym , że
pojazd taki miał trafić do warsztatu dowiedział się od
D.. Oskarżony na okazanych mu zdjęciach rozpoznał D.
D. (2) i H. S. (1) . Z wyjaśnień oskarżonego wynikało
też , że z J. przyjeżdżał czasem mężczyzna („...„180-190
cm, 30-35 lat , chudy , zniszczony na twarzy ,chyba
łysy...”) . Nie wie jak się nazywał bo M. zwracał się do
niego bezosobowo , wydawał mu polecenie .

Podczas rozprawy nie rozpoznał wśród oskarżonych
osoby, która miała przychodzić do niego z M. J. (1). Nie
wiedział ile osób wchodzi w skład tej grupy bo sam miał
kontakt z D., H. S. (1) i M.. Grupę prowadził D. i to
z nim praktycznie tylko kontaktował się telefonicznie .
Miał też numery telefonów do H. S. (1) i J.. Nie mieli
ustalonego sposobu spotkań. Nie wie na jakich zasadach
wynagradzani byli S. czy J. bo ich o to nie pytał. Nigdy nie
odmawiał wykonania jakiegoś polecenia. Ewentualnie
przekładał je w czasie więc nie było w jego przypadku
żadnych konsekwencji odmowy wykonania polecenia,
bo nie miał takich sytuacji .

Z wyjaśnień z dnia 26 września 2016r. (k. 1270-1273 tom
VII) wynikało , że pojazd w którym usunął pole VIN na
jesieni 2015r. , przyprowadził prawdopodobnie D. D. (2)
. On też kazał mu usunąć numer VIN . Potem ten pojazd
nabył mężczyzna z G. – nazywany P. . Za przeróbkę tę
dostał od D. ok. 1000 zł.

Z kolei wyjaśnienia (k. 2568-2569 tom XIII)
wskazywały , że po demontażu pojazdu w Chlebn
pozostała karoseria i numery identyfikacyjne pojazdu .
Mieli po nie przyjechać S. i J. ale zabezpieczyła je policja .

Według oskarżonego pojazdy dostarczane do rozbiórki kradł S. , choć jak się wyraził , „nigdy go za rękę nie złapał”. Jeszcze raz powtórzył , że S. po dostarczeniu auta zabierali J. lub D. . Zdarzało się też , że były to inne osoby ale ich nie kojarzył bo zatrzymywali się na parkingu przy blokach .

Na rozprawie podkreślił , że sam dobrowolnie zdecydował się przyznać i opowiedzieć o wszystkim, co wskazał w swoich wyśnieniach. Nikt do ich składania go nie zmuszał ani też niczego mu nie sugerował . Miał świadomość tego, że ujawnia fakty nieznanne organom ścigania tj. dotyczące grupy. Tak mu się przynajmniej wydawało , że jeszcze wtedy organy ścigania nie miały wiedzy na temat zasad funkcjonowania tej grupy i jej członków . Nie widział , że w grupie mieli być także T. B. (1) czy D. T. (1) (k. 3267v-tom XVII) . Nie spotkał ich nigdy i nie słyszał o nich w rozmowach z innymi członkami grupy , a o tym, że mieli wchodzić w jej skład dowiedział się w postępowaniu. Podkreślił , że nie pamięta twarzy osoby , która zawoziła go do P. .

Odpowiadając na pytania sądu , wynikiłe po analizie złożonych przez oskarżonego wyjaśnień, **K. S. (1)** podał (k. 3294v-3295v z t. XVII) , że prawie wszystkie pojazdy sprowadził do jego warsztatu H. S. (1). Na samym początku , czyli pierwsze parę pojazdów przyprowadzał M. J. (1). Sprecyzował , że pierwszych 5 pojazdów od marca 2014 roku przyprowadził do niego M. J. (1). Potem auta dostarczał już tylko H. S. (1) . Dwa lub trzy były dostarczane po jego nieobecności w warsztacie . Nie potrafił precyzyjnie wskazać , nie pamiętał od kiedy S. zaczął z nimi „współpracować”. Od chwili kiedy zaczął z nimi działać H. S. , to tylko M. (...) zostało przyprowadzonego przez kogoś innego niż H. S. tzn. przez oskarżonego . K. S. (1) nie miał też wątpliwości , iż w przypadku H. (...) (koloru srebrno-grafitowego) o przerobieniu tabliczek znamionowych rozmawiał na pewno D. D. (2) i on mu je przywiózł. Dlatego uważał , że H. S. (1) , który dostarczał już wtedy pojazdy nie musiał mieć wiedzy , że dojdzie do takiej przeróbki . Nie widział czy o takiej zmianie wiedział M. J. . Sprecyzował , że H. (...) koloru srebrno-grafitowego z jesieni 2015r., w której przerobił numer VIN , to nie ten sam pojazd , który nabył (...) z G. . O osobie D. T. nic nie wiedział, że mógł uczestniczyć w demontażu aut . Na pewno jeszcze w 2015 roku przychodził po zdemontowane części J. i przyjeżdżali po nie najczęściej z D. busem. Bardzo często H. S. (1) i D. D. (2) przyjeżdżali do niego razem aby zobaczyć jak idzie „robota” , a czasem pomagali mu

rozbierać jakieś auto. Często też widywał ich razem . Łączyły ich zdaniem oskarżonego nie tylko „interesy” ale też koleżeństwo. Zdarzyło się kilka razy, że widział S. i J. razem, S. przyprowadził auto, a J. go zabierał, to były nieliczne przypadki. Nie było zaś takiej sytuacji by przyjechali wspólnie autem przyprowadzonym do rozbioru . Pojazd zawsze przyprowadzała jedna osoba . Słyszał rozmowy, że był strzał, tzn. kradzież i stąd były te samochody. Kiedy J. i D. przyjechali z nim zawrzeć umowę, że będą do niego przyprowadzać samochody, to nie mówili czy w tej działalności są lub też będą jeszcze jakieś inne osoby .

Oskarżony **M. J. (1)** na rozprawie (k. 2961-2962v - t. XV) , nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów , odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania, co skutkowało odczytaniem wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym . Odpowiadał jedynie na pytania swojego obrońcy.

W czasie postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do paserstwa trzech pojazdów tj. H. (...) o nr rej. (...) , H. (...) o nr rej. (...) i H. (...) o nr rej. (...)JK (k. 248-250, 252-253). Z jego wyjaśnień wynikało , że współpracę zaproponował mu D. D. (2) , na prośbę którego na wiosnę 2014r. wynajął na swoje nazwisko, a potem opłacał garaż w S.. Miały tam być składowane części z pojazdów z Niemiec. Przez pierwsze 4 miesiące w ogóle tam nie chodził tylko opłacał najem. D. D. (2) był przy rozmowie z właścicielem posesji i zaakceptował warunki umowy najmu . Od niego też oskarżony dostawał pieniądze na opłacanie czynszu. Podczas jednego z kolejnych spotkań D. D. (2) zaproponował mu wysyłanie paczek które przywoził mu do domu . Jego zadaniem było ich wysłanie na wskazane adresy za pobraniem , a potem odbieranie pieniędzy za sprzedane rzeczy . Były to paczki małe i dość lekkie , były w nich drobne przedmioty i części samochodowe . D. D. (2) przywoził mu je zapakowane. Po raz ostatni miał kontakt z D. D. (2) w sprawie paczek na początku lipca 2015r. , wtedy wysyłał mu ostatnie paczki. Odebrane pieniądze przekazywał D. D. (2) lub K. S. (1) . Temu ostatniemu pieniądze przekazywał w jego warsztacie mechanicznym w M. lub na pobliskiej myjni. Średni dochód tygodniowy z takich paczek to były kwoty od 1000 do 1500 zł. On otrzymywał od D. 100 zł tygodniowo za wysyłanie paczek i odbieranie za nich pieniędzy. Bywał potem w garażu w S. gdzie spotykał H. S. (1) i D. D. (2). Jak wynikało z jego wyjaśnień było to dopiero po ok. 4 miesiącach od wynajęcia

garażu . Zauważył sterty przykrytych plandeką części samochodowych. S. widział tam dwukrotnie . Poznał przez D. D. (2) , który przyjechał z nim po pieniądze z paczek lub z jakimiś paczkami . Oskarżony nie potrafił wskazać kiedy dokładnie poznał H. S. , choć jak wyjaśnił , widywał go już wcześniej w warsztacie który wynajmował . Nie widział by S. zajmował się rozbieraniem samochodów, Była sytuacja , że D. D. (2) kazał H. S. przekazać 3000zł . Usłyszał od niego , że to za tzw. „strzał” i choć nie powiedział mu o co chodzi to on domyślił się , „że chodzi o samochody”. Zawiózł te pieniądze na oś.D. (...)i przekazał H. S. nie mówiąc jednak , że to za „strzał”. D. D. (2) dokonywał też sprzedaży części i podzespołów samochodowych przez konto na Allegro należące do W. P. , konkubiny oskarżonego, potem już bez jej zgody . Z wypowiedzi oskarżonego wynikało , zna D. T. (1) jako brata P. , byłej dziewczyny D. D. (2) . Twierdził , że nie przypomina sobie osoby o nazwisku T. B. (1).

W czasie kolejnego przesłuchania w dniu 19 września 2016r. (k. 304-305) oskarżony dodał , że D. D. posługiwał się imieniem Ł. . On przedstawiał się innym jako M. lub M. , bo takie ma przydomko. Tak na przykład przedstawił się K. S. (1), w którego warsztacie był . Nie widział wtedy jednak by on rozbierał pojazdy na części. Sam nigdy do jego warsztatu nie przyprowadził w tym celu żadnego auta i nie odbierał z niego części po rozbiórce. Przedstawił dwie sytuacje w których uczestniczył w przewożeniu części samochodowych na prośbęD. D. (2). D. D. (2) , dwa lata wstecz, przyjechał do niego czerwonym busem i poprosił aby pojechać z nim na parking (...) k. K. . Części te sprzedał jakimś mężczyznom , po przeładunku na ich pojazd. Kilka miesięcy potem pojechał z D. pod K. aby tam zawieźć części z rozebranych samochodów. Części te D. sprzedał jakiejś kobiecie w okolicy m. K. przy drodze nr (...).

Podczas kolejnych przesłuchań (k. 396-401) , oskarżony nie przyznawał się do zarzucanych mu czynów. W dniu 29 września 2016r. wyjaśnił , że D. D. (2) ps. (...) zna od wielu lat z racji zamieszkiwania na osiedlu przy ul. (...) w G. . H. S. poznał przez D. w sierpniu lub wrześniu 2014r. Widział w garażu porozkładane części do pojazdów , nie wie jakich . D. D. (2) powiedział mu , że są to części pochodzące z Niemiec.

Od października 2014r. zaczął wysyłać dla D. D. paczki z częściami samochodowymi. Wysyłał ich średnio 10 tygodniowo i łącznie zarabiał na tych paczkach

600-700 zł. Zimą 2015r. prze pocztę podczas wysyłki części , widząc patrol policji D. D. (2) nagle wyszedł z poczty i odjechał. Wtedy, po tej sytuacji zaczął się zastanawiać , „że coś jest nie tak” . Nie przyprowadzał pojazdów do warsztatu K. S. (1), nie demontował w nich żadnych części ani ich nie odbierał . Ponownie opisał wyjazd z częściami do K. , a potem w miejsce położone 50 km za K. w stronę K.. Tam z kupującymi spotkali się na jakiejś stacji benzynowej . Za każdy z kursów dostał od D. D. po 50 zł. Nie wiedział skąd pochodzą te części które wysyłał w paczkach Nie widział , że te części pochodzą z pojazdów rozkładanych na części w warsztacie S. ps. (...) . Często widywał D. ze S. , o którym słyszał , że sprzedaje narkotyki.

Podczas konfrontacji z K. S. (1)(k. 404-405), oskarżony zaprzeczył jego twierdzeniom jakoby na samym początku działalności w 2014r. przyprowadził pierwsze kradzione pojazdy i uczestniczył w ich demontażu , jak też by potem zabierał H. S. (1) po przyprowadzeniu kolejnych kradzionych samochodów. Zaprzeczył też by wywoził z jego posesji części lub podzespoły .

W trakcie kolejnych wyjaśnień (k. 2542-2543 z t. XIII), nie przyznając się do czynów , skorzystał z prawa do milczenia .

Odpowiadając na pytania swojego obrońcy wyjaśnił , że nigdy nie brał udziału w przeprowadzaniu jakiegokolwiek samochodu do miejscowości M., ani też nie przyjmował i nie przechowywał jakichkolwiek samochodów. Nie ma też informacji, ani nigdy ich nie miał z jakich samochodów pochodzą te części, które wysyłał pocztą. Według jego wiedzy pochodziły z Zachodu. Nigdy nie było takiego spotkania, aby ustalali rolę, którą każdy z nich ma w ramach grupy. On uzgodnienia czynił tylko z D. D. (2). W zakresie jednego z pojazdów , co do którego przyznał się do paserki , to ostatecznie taki zarzut nie został mu przedstawiony w tej sprawie. W czasie śledztwa przyznał się do czynu będąc pod wpływem emocji . Narzeczona była w szpitalu i niedługo potem urodziła ich dziecko a on obawiał się aresztowania. Nie potwierdził też informacji jakoby H. S. zajmował się sprzedażą narkotyków . Nie miał kluczy do garażu , nie wie kto je miał. Zapytany przez obrońcę o stwierdzenia zawarte w wyjaśnieniach k . 400 (od słów „...jeśli chodzi o samochody...” do słów „...zostały przyprowadzone”) stwierdził , że pojazdów tych nigdy nie widział ani ich nie przyprowadzał , a znajdujący

się w protokole zapis tłumaczył emocjami związanymi z narodzinami dziecka .

Przesłuchany w charakterze podejrzanego **T. B. (1)** przyznał się do ogłoszonych mu zarzutów . Na rozprawie przyznał się początkowo do paserstwa czterech pojazdów (czyn z pkt IX a/o) ale nie przyznał się do udziału w grupie przestępczej (czyn z pkt VIII a/o) . Później kwestionował też by kiedykolwiek uczestniczył w demontażu pojazdu H. (...) o nr rej. (...) . Odmówił składania wyjaśnień , co skutkowało ujawnieniem tych składanych wcześniej .

W pierwszych wyjaśnieniach z dnia 29 lipca 2016r. (k. 109-111) przyznał się do paserstwa dwóch pojazdów, przy czym ostatecznym zarzutem objęta została jedynie H. (...) o nr rej (...) (brak H. o nr rej (...)) . Przyznał , że od kilku miesięcy rozbiera i tnie na części samochody w garażu na ul. (...) . Domyślił się, że były kradzione bo wstawiane były w nocy, miały zerwane blokady kierownicy. Do chwili zatrzymania przez policje rozebrał trzy lub cztery pojazdy , które należały do mężczyzny z G. o ps. (...) tj. D. D. (2) . To D. zaproponował mu pracę przy demontowaniu pojazdów , obiecując 800 zł za każdą rozbiórkę auta . Podał śledczym numery telefonu do D. zastrzegając , że dzwonił do niego z różnych numerów . O tym , że pojazd został dostarczony do garażu informował go telefonicznie D.. Z jego wyjaśnień wynikało , że uczestniczył w demontażu kilku H. (...) , w tym tej z nr rej zaczynającym się na (...) , przy rozbiórce której został zatrzymany przez policjantów. Choć początkowo twierdził , że były to 3 lub 4 pojazdy , to opisując je po kolei wymienił ich 6 . Wskazując jakie to były wymieniał jedynie H. (...) , podając ich kolory lub typ. W tych wyjaśnieniach wskazał także na H. S. (1) , którego określił jako znajomego który odwiedził go przy pracy i był „bardzo zaskoczony tym co zobaczył”. Jednak na jego prośbę pozbierał tabliczki znamionowe , wycięte pola numerowe i tablice rejestracyjne i się ich wszystkich pozbył. Oskarżony opisał też sytuację z okresu sprzed tygodnia od zatrzymania , kiedy to D. z T. (opisuje go jako chłopaka z którym został zatrzymany) podjechali pod garaż i zabrali części z innego pojazdu H. (...) zdemontowanego przez oskarżonego . Były to silnik ze skrzynią biegów , plastiki , fotele . We wkładaniu tych rzeczy pomagał będący wówczas na posesji p. G.. Nie wskazywał bliżej który to był z pojazdów H. (...) , bo nie pamiętał numeru . Jak podał w wyjaśnieniach , przez kilka kolejnych dni nie przychodził do garażu bo zajmował się umierającą matką . Matka zmarła w

dniu 26 lipca 2016r. Z jego wyjaśnień wynikało , iż w dniu zatrzymania przez policjantów przyszedł dalej demontować H. (...) o nr rej. (...) i okazało się , że w garażu jest ten sam chłopak , który wcześniej pomagał D. w załadunku części oraz rozbierał inną H. (...). Była to ta sama H. którą demontował dwa dni wcześniej . Widział go tam , bo przyszedł na chwilę do garażu po lampkę i zobaczył tam T. przy rozbiórce .

Oskarżony przedstawił też sytuację sprzed około dwóch miesięcy , kiedy to na polecenie D. pojechał do M. do warsztatu mechanicznego obok myjni samochodowej , zabrał stamtąd mechanika , którego D. określał jako C. (...) , a następnie zawiózł go do P. . Po drodze zabrali kolegę czy też pomocnika tego mechanika. Próbował rozmawiać z mechanikiem na temat H., którą zauważył w jego warsztacie określając ją jako „sztuka”. Wtedy mechanik powiedział , że pojazd jest legalny , z Niemiec. Po kilku godzinach zgodnie z umową wrócił po mężczyzna do P., byli mocno pijani.

Oskarżony w trakcie eksperymentu procesowego (k. 112-113) wskazał warsztat K. S. (1) , którego odwoził do P. .

W kolejnych wyjaśnieniach (k. 138-139) potwierdził wskazane wyżej informacje twierdząc , że żałuje tego w co się wplatał.

W kolejnych wyjaśnieniach (k. 221-222) , a w zasadzie eksperymentcie procesowym w garażu przy ul. (...) w G. , oskarżony ponownie opisywał pojazdy w demontażu których uczestniczył . Podał , że procederem tym zajmował się od marca albo od kwietnia 2016r. Jeszcze raz potwierdził , że demontował tylko H. (...) . Odnosząc się do znajdujących się na terenie garażu niektórych części samochodowych (dwa fotele koloru czarnego, plastikowe elementy z oznaczeniem H. (...) i H. (...) , liczniki , monetki kierunkowskazów , czujniki) zaprzeczył by brał udział w ich rozbiórce. Części te były w garażu gdy się w nim pojawił i nie wie kto te rzeczy tam zostawił.

W dniu 28 września 2016r. (k. 372-379 t. II) , a więc miesiąc po zatrzymaniu , oskarżony złożył obszerne wyjaśnienia. Wynikało z nich , iż do przestępczego procederu został wprowadzony przez znajomego - H. S. (1). Było to w listopadzie 2015r. Według oskarżonego S. wziął go do pomocy przy kradzieżach pojazdów bo wiedział , że zna W. , a także jest dobrym kierowcą. S. miał mieć komputer do odpalania złącza

diagnostycznego. Następnie oskarżony ze szczegółami opowiedział o kradzieży H. (...) w P. , a także , że S. dostarczył ten pojazd do warsztatu w M. . On w tym czasie czekał na niego przy myjni w aucie należącym do matki S.. Za pomoc przy kradzieży dostał od S. 200 zł , choć byli umówieni na 300 zł. Kolejny pojazd H. (...) został skradziony w W. i również odstawiony do warsztatu w M.. Następna H. (...), skradziona ok. trzech tygodni potem w dzielnicy od strony W. M. , została już wstawiona do garażu na ul (...) w G. . Pieniądze od S. za tę kradzież dostał po kilku dniach . Obserwowali czy wkoło garażu nie ma policji , bo nie mieli pewności czy auto nie miało GPS –a . Wtedy S. zapytał go czy nie rozebrał by tego auta na części. Zgodził się a , że nigdy tego wcześniej nie robił więc informacji szukał w Internecie. S. dał mu klucz do tego garażu i polecił by nie rozbierać pojazdu w nocy. Rozbierał go kilka dni . W międzyczasie zadzwonił do niego D. D. (2) i polecił aby demontaż rozpoczął od przedniej szyby , potem deski rozdzielczej bo jest na to kupiec . D. kontakt do niego musiał dostać od S.. Miał też drugi klucz do tego garażu. Ten garaż miał być wynajęty przez M. , nie wie jak on się faktycznie nazywa . Mężczyzna ten przyprowadził też na posesję zaufanego elektryka , po tym jak oskarżony doprowadził do zwarcia w instalacji podczas prac przy demontażu. Przez prawie trzy tygodnie nie ciął karoserii ale na polecenie D. pakował w paczki różne elementy z pojazdu które przekazał D. albo zostawił w środku. Potem została przyprowadzona tam kolejna H. (...), a która miała być rozmontowana w stodole w W.. Nie spodobało się im , że do stodoły przyszli domownicy więc wspólnie zdecydowali , że wracają do blaszaka na ul (...). Po kilku dniach pojazd ten został przeprowadzony do garażu na ul (...) a on zaczął go demontować . Od D. wiedział , że był kupiec na części więc pojazd rozebrał w ciągu 2-3 dni. Zabrał je D. R. (...) na (...) numerach . Z pozostałymi częściami z tego pojazdu pojechali z D. do K.. Oskarżony opisał drogę a także posesję , na której kobieta nazywana przez D. K. odebrała od nich te części . Była to miejscowość położona ok. 70 km od K. a od D. wiedział , że w maju lub czerwcu na posesji kobiety policjanci szukali skradzionej H. (...).

W kolejnych wyjaśnieniach (k. 458-463) oskarżony ponownie wrócił do kradzieży auta w W. na blokowisku przy W. M. , a także podwiezienia K. S. (1) do P. . Od D. telefonicznie dowiedział się , że ma wracać po mechanika i jego pomocnika. Używał wtedy pojazdu V. w kolorze bordowym na numerach (...) . W tych wyjaśnieniach ponownie wrócił do czynności

wykonywanych w „dziupli” przy ul. (...). Od H. S. (1) dowiedział się, że H. o nr (...) stoi w garażu na ul. (...) . Nie mówił mu skąd została skradziona ale należała do A. bo były w niej zdjęcia dzieci i mężczyzny o ciemnej karnacji. Wziął klucze od S. i przewiózł ją do garażu na ul. (...) . Potem przez kilka dni tam nie chodził z uwagi na problemy w domu. Wyjaśnił też jak wspólnie z D. pojechał do miejscowości w okolicy W. gdzie wywieźli części które kupił od nich blacharz samochodowy . Według D. był z ogłoszenia . Nie wie za jaką kwotę mężczyzna ten kupił części bo D. rozmawiał z nim na osobności. Ponownie wyjaśnił na temat wspólnego zabierania części przez D. i T. , którego jak podał wcześniej znał bo chodził on z jego młodszą siostrą do klasy. Rozpoznał na zdjęciach M. J. (1) ps. (...), D. D. (2) ps. (...), D. T. (1) oraz K. S. (1) , którego nazywali (...).

Odnośnie części samochodowych znalezionych w jego domu wyjaśnił (k. 1688-1690 tom IX) , że na pewno pochodził z pojazdów demontowanych na ul. (...) . Nagrzewnica była na pewno z pojazdu który osobiście demontował, co do tabliczki znamionowej nie był pewny . Okazano mu wizerunki różnych kobieta ale żadnej z nich nie rozpoznał. Opowiedział też o sytuacji w październiku 2016r. , kiedy to na mieście zaczął go nieznamy mężczyzna i powiedział „żeby lepiej cicho siedział bo stąpa po kruchym lodzie” . Nie widział go już później .

Podczas eksperymentu (k. 1695-1697 tom IX) wskazał garaż na ul. (...) w G. w którym jak wyjaśnił był trzy razy . To tutaj przyprawdzane były auta po kradzieży aby sprawdzić czy nie mają GPS-a . Dopiero potem były transportowane na ul. (...). Wskazał też posesję w W. gdzie przyjechał raz razem z D. . Miała należeć do znajomego D. .

Na rozprawie (k. 2962v-2964v , 3001v - t. XV , k. 3267v, k. 3295v-3296v z t. XVII) oskarżony **T. B. (1)** utrzymywał , że czasie popełniania przestępstw , a także potem w trakcie prowadzonego postępowania cały czas był pod wpływem amfetaminy , którą mieszał z alkoholem i marihuaną. Dlatego nie pamięta faktów. Klucze do garażu były przechowywane w omówionym miejscu, na ścianie a informację taką otrzymał od D. D. (2). Raz, gdy „wysadziło korki” , to J. przyjechał i przywiózł ze sobą osobę , która naprawiła awarię. Tylko wtedy go widział. M. , Muflon czyli J. nigdy z nim samochodów nie rozbierał, ani oskarżony nie widział, aby to robił sam czy z inną osobą . O oskarżonym J.

wiedziałem jedynie ze słyszenia. Oskarżony próbował wycofywać się z wcześniejszych twierdzeń , z których wynikało , że widział u H. S. (1) sprzęt do kradzieży samochodów . Jak utrzymywał , podał tak , bo chciał jak najszybciej skończyć wyjaśnienia . Zaprzeczył by kradli ze S. samochody , tylko jak się wyraził „ brali je od złodzieja” , który był Warszawiakiem i tam mieszkał. Nigdy osoby tej nie widział i nie wie czy widział go H. S. (1). Ten złodziej czasami dzwonił , że już jest samochód , a gdy to on „wypatrzył” jakiś samochód , to dzwonił do niego , mówiąc do niego , że jak chce , to może „podlatywać”. (...) wtedy przestawiał samochód w miejsca określone, oni ze S. podjeżdżali i zabierali taki pojazd , który miał łamak w stacyjce i zaprogramowany był tak , aby odjechać nim bez kluczyka. Takie sytuacje były 5 – 6 razy. Najczęściej było to na wlocie do W., w P., specjalnie tak aby nie przejeżdżać przez centrum miasta. Jak wyjaśnił oskarżony chciał skorzystać z art. 60 kk, ale o tym w nie ma żadnej wzmianki w protokole jego wyjaśnień . Określał w tych wyjaśnieniach to co robili ze S. jako kradzieże, bo miał na myśli odbieranie samochodów od złodzieja. Miał „delikatny żal” do H. S. (1) i dlatego tak wyjaśniał , mówiąc o wspólnych kradzieżach. Po pogrzebie mamy myślał , że sobie z nim porozmawia , że on go wysłucha, a on nie znalazł dla niego czasu . Samochód na ul. (...) był ustawiany jedynie na „przeczekanie”, sprawdzenie, czy nie ma GPS, bo tam samochody nie były rozbierane. Klucze od tego garażu dostawali ze S. od D. D. (2) . Nie wie do kogo należał ten garaż ani kto mógł go wynająć.

Przywożąc kolejne auta ze S. do mechanika w M. nigdy nie wjeżdżał na posesję, tylko czekał przy myjni lub na ulicy. Z wyjaśnień oskarżonego wynikało też , że różni ludzie krzyczą za nim na ulicy słowa „konfidentie”, „frajerze” , ale on nie wie kto to jest . Zaprzeczył też by osoba , która pojawiła się w jego wyjaśnieniach , a którego określił jako A., znajdowała się na sali rozpraw. Okazało się jednak , po wylegitymowaniu z dowodu osobistego , że wśród publiczności jest W. A.. Oskarżony podał , że nie złożył wniosku o ściganie za groźby , bo odradzili mu to policjanci. A. jest kolegą H. S. (1) i ma do niego pewnie żal, że zeznał tak na H..

Oskarżony podał , że od 18 roku życia zażywał narkotyki – ekstazy , amfetaminę , marihuanę i czasem kokainę. Z tego powodu korzystał z pomocy psychologicznej . Stwierdził , że nie pamięta od kiedy zaczął demontować auta, mogło to być tak od początku roku 2016r. , od lutego 2016 r. Słyszał a w zasadzie wiedział , że auta są

demontowane w warsztacie u S. bo przecież podjeżdżał tam samochodem , choć nigdy nie wchodził do niego na podwórze . Podczas zatrzymania była demontowana przez niego czarna H. (...) z rejestracją (...) oraz H. (...) w kolorze ciemno -szarym, nie pamiętał numeru. Oskarżony stwierdził też , że nie było prawdą to co wcześniej wyjaśnił twierdząc , że T. mógł uczestniczyć w załadunku z D. elementów H. o nr (...) . Była to raczej inna H. (...) w kolorze złotym ale nie miał co do tego pewności. Klucze do garażu na ul. (...) zawsze wisiały w tym samym umówionym miejscu , zostawiał je tam . Wiedział o tym nie tylko on ale także D. D. (2). Nie wie jak pozostali . Nie miał klucza do bramy na posesji i nie wie kto nim dysponował. Pieniądze za rozbiórkę dawał mu D. D. (2) , albo zostawały dla niego w warsztacie.

Gdy była awaria prądu to przyjechał M. J. (1) . Musiał się o tym dowiedzieć od D. D. (2) bo on nie miał żadnego kontaktu do M. J. (1) .

Podczas przesłuchiwania nie sugerowano mu jakiej treści wyjaśnienia ma składać. Jak policja „wpadła” do warsztatu, skuli im ręce i od razu przy zatrzymaniu ich stłukli. Byli to policjanci W. i Ż.. Nie robił żadnej obdukcji, bo nie chciał . Nie patrzył jak w chwili zatrzymania bili T., bo próbował się zasłaniać przed uderzeniami z pięści i kopnięciami . To pobicie przy zatrzymaniu nie miało jednak żadnego wpływu na jego późniejsze wyjaśnienia.

Oskarżony **D. T. (1)** na rozprawie (k. 2964v - t XV, k. 3294v -t. XVII) nie przyznał się do czynu z pkt X a/o tj. do udziału w grupie przestępczej. Co do czynu z pkt XI a/o przyznał się w części tj. w zakresie demontażu jednego samochodu, przy którego rozbiórce został zatrzymany . W pozostałej części negował swoje sprawstwo. Odmówił składania wyjaśnień i odpowiadał jedynie na pytania swego obrońcy . Z uwagi na to, że oskarżony odmówił składania wyjaśnień , na podstawie art. 389 §1 kpk ujawniono te złożone w czasie postępowania przygotowawczego.

Przyznał się wówczas także jedynie do paserstwa pojazdu przy rozbierania którego został zatrzymany w garażu przez policję . Nie chciał powiedzieć kto mu to kazał robić ani też z kim przyjechał czerwonym busem po części i gdzie je wywiózł. Jak stwierdził , krzywdy nikomu nie zrobił. (k. 144-145)

Podczas kolejnych wyjaśnień podał (k. 162-163) , że w garażu przy (...)w G. był trzy razy , dwa dni

demontował H. (...) i raz pomógł B. przy wkładaniu zdemontowanych części na busy. Przez te trzy dni był z B. w garażu do dnia zatrzymania . Poprosił go to T. B. , który mu polecił tę pracę . Dwa razy tj. dwa dni zdemontował h. (...) a jeden raz Początkowo nie wiedział o co chodzi , a potem miał zorientować się , że samochody są kradzione . Nie wie kto przyjeżdżał po te części i jak się nazywa. Podjeżdżał po nie V. lub m. koloru czerwonego , nie pamięta rejestracji . T. B. poprosił go aby pomógł rozłożyć samochód który stał w garażu na części. Na początku nie wiedział o co chodzi ale później zorientował się , że samochody są kradzione . Miał za to zarobić dobre pieniądze ale T. B. (3) nie powiedział mu ile. Nie zdążył ich jednak zarobić bo zatrzymała ich policja . Z wyjaśnień oskarżonego wynikało też , iż nie zna D. D. (2) i K. S. (1) (ps. (...), (...)) . H. S. (1) kojarzył z racji tego , że siostra cioteczna chodziła z nim do jednej klasy.

W dniu 6 marca 2017r. (k. 2548 -2550 - t. XIII) oskarżony złożył wyjaśnienia podobnej treści , choć w części sprzeczne z tym co podał podczas pierwszego przesłuchania . Utrzymywał , że był w garażu przy ul. (...) dwukrotnie , przy czym drugi raz podczas przeszukania policyjnego . Drugi raz był tam trzy dni wcześniej i pomógł w załadunku kilku części . Na miejscu były 2-3 osoby oraz mężczyzna który na działce kosił trawę . Nie wie co się stało z tymi częściami , był tam chwilę. Twierdził , że uczestniczył w demontażu tylko jednego pojazdu tj. przy którym został zatrzymany. Stwierdził , że pracował kiedyś przez dwa tygodnie w Szwecji na auto-złomie , z którego części były wysyłane do Polski. Od dzieciństwa interesował się motoryzacją i zna się na mechanice samochodowej . Jest samoukiem , naprawiał też motocykle. Nie radził się T. B. jak rozbierać pojazdy . W tych wyjaśnieniach określał go jako „tego mężczyznę” , choć wcześniej twierdził , że to właśnie T. B. zaproponował mu tę pracę. T. B. znał jedynie z widzenia , wymienił z nim kilka zdań . Ktoś , nie wie kto zaproponował mu tę pracę . Nie wie skąd ten mężczyzna miał do niego numer telefonu Twierdził , że nie zna M. J. (1) i nic mu nie mówi ps. (...) czy M.. Opowiedział o sytuacji w której na posesji była awaria prądu , ale jak stwierdził sam się tym zajął kontaktując ze starszą panią co tam mieszkała . Nie kojarzył żadnego zdarzenia z elektrykiem . Utrzymywał , że nie zna D. D. (2) i nie wiedział czy nie spotykała się z nim siostra P..

Nie potwierdził tej części wyjaśnień w których podał , że to T. B. zlecił mu demontaż pojazdu w którym

łącznie uczestniczył 10 godzin. Stwierdził , że w garażu był trzy razy tj. dwa razy przy demontażu samochodu, a raz przy załadunku części. Nie otrzymał żadnego wynagrodzenia. Nie uczestniczył w żadnym spotkaniu z pozostałymi oskarżonymi bądź z innymi osobami, gdzie ustalilibyśmy podział ról w grupie. Nie miał nigdy wcześniej żadnego innego postępowania karnego .

Dopytany przez obrońcę , który konkretnie z pojazdów ujętych w zarzucie XI był przez oskarżonego demontowany w chwili zatrzymania przez policję , oskarżony wskazał jedynie , że była to H. (przy czym wszystkie to H.) , w kolorze czarnym . Nie potrafił wskazać na jakich była tablicach rejestracyjnych .

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył co następuje :

Wyrok w niniejszej sprawie z dnia 04 czerwca 2018r. w stosunku do oskarżonego **K. S. (1)** uprawomocnił się w dniu 12 czerwca 2018r. W myśl przepisu art. 423 § 1 a kpk , sąd sporządzając uzasadnienie , ograniczył jego zakres , skupiając się na tych oskarżonych którzy kwestionowali swoją odpowiedzialność albo też ustalenia sądu co do nich podważył prokurator . Stąd brak ustaleń w zakresie czynu z pkt V a/o , który nie dotyczył pozostałych oskarżonych , ani też rozważań w zakresie wymierzonej K. S. (1)kary wobec którego zastosowano art. 60 § 3 i 4 kk .

Należy też zauważyć , iż pojazd marki M. (...) o nr rej (...), który przyprowadzili do warsztatu K. S. (1) nieznanymi mężczyźni, z polecenia D. D. (2), celem demontażu na części był odstępstwem w procederze, a uczestniczyli w nim tylko S. i D. . Podobnie było z samochodem marki H. (...) o nr rej. (...) , który pojawił się w wyjaśnieniach K. S. (1)jako przyprowadzony przez D. D. (2) , w którym to oskarżony ten usunął oryginalną tabliczkę ze znakiem identyfikacyjnym i w to miejsce wspawał inny numer identyfikacyjny . Czyn ten był przedmiotem odrębnego postępowania karnego i dotyczył tylko oskarżonego K. S. (1) .

W sprawie było bezspornym , że oskarżeni D. T. (1) i T. B. (1) zostali zatrzymani w dniu 28 lipca 2016r. przez funkcjonariuszy KPP w G. w garażu na ul. (...) w G. , gdzie uczestniczyli w demontażu skradzionych pojazdów. Były to dwa pojazdy marki H. (...) kol czarnego w trakcie demontażu , w tym jeden z naklejką na szybie „(...)” oraz liczne części pochodzące z pojazdów marki H.. (k. 67-69v). Przeprowadzone czynności dowodowe

wykazały , że były to pojazdy o nr rej (...) . Wskazywały na to zeznania świadków **L. W.** i **M. Ż.** , biorących udział w zatrzymaniu oskarżonych D. T. (1) i T. B. (1).

Poszerzone systematycznie ustalenia śledczych pozwoliły na ustalenie , że rozbiórka znajdujących się tam dwóch pojazdów , nie była tylko indywidualnym udziałem tych oskarżonych w przestępstwie pasterstwa ale wchodziła w skład szerszego i zorganizowanego procederu popełniania przestępstw polegających na przyjmowaniu samochodów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych, ich demontażu na części i podzespoły , a następnie sprzedaży tak uzyskanych elementów , w tym za pomocą Internetu. W ocenie sądu , to pierwsze wyjaśnienia złożone przez T. B. , w który się przyznał do pasterstwa dwóch pojazdów marki H. (...) , pozwoliły na ustalenie innych osób zaangażowanych w ten proceder, w tym stojącego na czele grupy D. D. (2) , jak też H. S. (1). Początkowo T. B., choć wskazał nazwisko S. , to próbował przekonywać , że nie miał ona żadnego związku ze sprawą i dopiero w kolejnych wyjaśnieniach wskazał na jego rzeczywistą rolę i skalę jego przestępczych poczynań. T. B. do działalności tej wprowadził H. S. (1) . Już w pierwszych wyjaśnieniach oskarżony wskazał też na warsztat mechaniczny w m. M. , choć co wynika z akt sprawy , śledczy mieli pewne informacje o przestępczej działalności K. S. (1) . To od tego ostatniego uzyskano obszerną wiedzę na temat struktury grupy , roli poszczególnych znanych mu członków oraz czasookresu i skali przestępczej działalności grupy , funkcjonującej na terenie G. i M. , a w ustalonych przypadkach, także P. . W kolejnych wyjaśnieniach T. B. pojawiała się także osoba M. (...) czyli M. J.. Analizując i słuchając wyjaśnień T. B., nie można było oprzeć się wrażeniu , że fakt udziału w popełnianiu przestępstw i przynależność do grupy, przynajmniej początkowo , bardzo mu imponowały. Do jego wyjaśnień należało na pewno podejść z dużą ostrożnością , co nie oznacza , że to co mówił nie było prawdą. Faktem jest , że składając wielokrotnie wyjaśnienia do sprawy , T. B. (1) zmieniał wskazywaną przez siebie liczbę zdemontowanych przez siebie pojazdów H. (...). Czasem wręcz wskazywał konkretną liczbę , by potem w wyjaśnieniach opisując rozmontowane pojazdy wskazać inną (k. 109-111) . Twierdził , że było to sześć pojazdów , choć ostatecznie prokurator postawił zarzut obejmujący cztery pojazdy . T. B. był jednak konsekwentny , systematycznie wskazując , że brał udział w demontażu **tylko pojazdów H. (...)** . Nie była to nigdy H.

(...) . Podczas eksperymentu procesowego gdy w garażu pokazano mu plastikowe elementy z H. (...) i H. (...) , stwierdził , że takich pojazdów nie demontował. Jeśli prokurator wywodził możliwość przypisania zarzutu w tym zakresie także co do H. (...) , należało by konsekwentnie wskazać także H. (...) , a w zasadzie wszystkie inne pojazdy z których elementy znaleziono w garażu przy (...). Prokurator podkreślał i z tego zdawał się wywodzić zasadność tej części zarzutu , że w miejscu zamieszkania T. B. znaleziono pole numerowe wraz z tabliczką znamionową pochodzącą z pojazdu H. (...) o nr rej. (...) . Z protokołu spisu i opisu rzeczy wynikało , że tabliczkę tą ze wskazanym numerem VIN oznaczono nr 3 (k. 90) . Dołączona informacja z bazy (...) wskazuje , że ten numer VIN przynależy do pojazdu H. (...) **o nr rej. (...) (k. 91)** . Oskarżony T. B. nie kwestionował , że przeprowadził demontaż tego pojazdu. Z protokołu przeszukania mieszkania T. B. nie wynika by zabezpieczono inną tabliczkę znamionową . Nic nie wskazywało by w garażu znajdowały się elementy pojazdu H. (...) wskazujące na to , że oskarżeni tam zatrzymani , mogli uczestniczyć w ich demontażu. Tym bardziej niezrozumiałe było dla sądu przypisanie w tej części zarzutu także D. T. (1) . Dlatego wyjaśnieniom oskarżonych T. B. i D. T. w tej części dano wiarę , eliminując z czynów im przypisanych , przyjęcie pojazdu H. (...) o nr rej. (...) , a wobec D. T. (1) także pojazdu H. (...) o nr rej. (...) . Oskarżony D. T. nie kwestionował swojej odpowiedzialności w zakresie tego pojazdu przy demontażu którego został zatrzymany. Był to , jak wynikało z protokołów (k. 67-69v, 185-186, 188-189) , częściowo zdemontowany pojazd o nr rej. (...) , skradziony Ł. S. . Drugi , w zasadzie w całości zdemontowany w chwili przeszukania policyjnego pojazd , to była H. (...) o nr rej. (...) . Jej demontaż przez T. B. (1) , oskarżony D. T. (1) musiał obserwować w czasie gdy sam zajmował się rozbiórką auta o nr rej. (...) , co w ocenie sądu , skutkowało możliwością przypisania mu odpowiedzialności także w zakresie tego auta. Nie obejmowało to jednak innych pojazdów , z których elementy mogły znajdować się w garażu przy ul. (...) . Z wyjaśnień T. B. wynikało , iż około tygodnia wcześniej przed zatrzymaniem , widział D. T. (1) na terenie posesji jak pomagał D. D. (2)zabrać części z innego pojazdu H. (...), zdemontowanego przez tego oskarżonego . Były to , co można wnioskować z wyjaśnień T. B. , elementy duże i ciężkie , tak , że pomocy przy ich załadunku miał też udzielać J. G. (1). Świadek **J. G. (1)** potwierdził swoją obecność na posesji , na którą przybył aby skosić trawę , a także pomoc mężczyznom ,

których jak stwierdził , nie byłby w stanie rozpoznać. T. B. nie wskazywał , bo nie pamiętał , części z której z H. (...) były wówczas wywożone z garaż. Prokurator w żaden sposób nie przybliżył sądowi, które konkretnie dowody , a w zasadzie informacje z nich wynikające , były podstawą postawienia D. T. (1) zarzutu udziału w pasterstwie pojazdów H. (...) o nr rej. (...) oraz H. (...) o nr rej. (...) . Tak samo niezrozumiałym było dla sądu, z czego prokurator wywodził możliwość przypisania D. T. (1) udziału w grupie przestępczej kierowanej przez D. D. (6) i to „co najmniej od 28 marca 2014r.” . Sąd nie usłyszał na ten temat ani słowa w głosach końcowych . Mógł więc jedynie brać pod uwagę fakt zatrzymania D. T. (1) w garażu na ul. (...) , wyjaśnienia D. T. (1) i wyjaśnienia T. B. (1) . Z tych ostatnich zaś nie sposób wywnioskować , że oskarżony D. T. wchodził w skład grupy , czynnie i systematycznie uczestniczył w jej działaniach w ramach ustalonego podziału ról czy też się z nią w jakikolwiek sposób identyfikował . Oskarżony D. T. (1) zaprzeczał by znał D. D. (6) . W świetle konsekwentnych w tej części i logicznych wyjaśnień T. B., nie sposób temu dać wiary. Nie było prawdą , że to T. B. (1) wynajął D. T. do pomocy przy rozbiórce H. (...) . D. T. widząc, że został zatrzymany z T. B. wskazywał na niego , w ocenie sądu , chcąc chronić D. D. (2). Nie mogło być prawdą , że się nie znali z D. . Jak wynikało z wyjaśnień M. J. , który nie kwestionował tego , że znali się z T. , rodzona siostra D. T. (1) o imieniu P. , była dziewczyną D. D. (2) . Należy też zauważyć, iż T. B. (1) , w strukturze grupy miał zadania wykonawcze i nie należał do osób decydujących czy też cokolwiek organizujących przestępczy proceder . Dlatego nie sposób uznać , że bez zgody i wiedzy D. D. (2) wzięłby kogoś do pomocy . Miał też problemy finansowe , więc z czego miałby opłacić pomocnika. Gdyby D. T. (1) miał być jego pomocnikiem , to pomagalby w dokończeniu H. o nr. rej (...) . T. B. miał płacone 800 zł po dokończeniu rozbiórki , a z powodu jego problemów osobistych , demontaż pojazdu (...) przecież się przedłużał. Dano natomiast wiarę tej części wyjaśnień D. T. (1) w których potwierdził , że znał się na motoryzacji , pracował na szrocie i miał umiejętności potrzebne przy demontażu auta. Zapewne dlatego D. D. (2) poprosił go o pomoc. Dlatego ostrożnie należało podejść do tej części wyjaśnień T. B. w której twierdził , że zatrzymany z nim wspólnie D. T. dopiero się uczył rozbiórki pojazdów. Niewykluczone , że T. B. mówił tak by chronić D. T. lub też , że w taki sposób ocenił pierwsze poczynania zatrzymanego razem z sobą współoskarżonego. Zebrany materiał dowodowy nie pozwolił też na zaprzeczenie tej części wyjaśnień ,

w której oskarżony D. T. twierdził , że w ogóle nie zna K. S. (1) . K. S. (1) wielokrotnie podkreślał , że o „dziupli” w G., wykorzystywanej przez grupę D. D. (2) , dowiedział się dopiero podczas czynności śledztwa . Oceniając materiał dowodowy dotyczący D. T. (1) można więc jedynie stwierdzić , że towarzyszył D. D. (2) przy załadunku części z nieustalonego pojazdu na ok. tydzień przed zatrzymaniem , został zatrzymany przy demontażu pojazdu w dniu 28 lipca 2016r. , a także , że był tam widziany przez T. B. dwa dni wcześniej. Znał większość uczestników grupy za wyjątkiem K. S. (1), co akurat w przypadku zamieszkiwania w niedużych miastach nie jest niczym wyjątkowym . Silne przekonanie oskarżyciela publicznego , że D. T. (1) wszedł w struktury grupy kierowanej przez D. D. (2) nie jest , w ocenie sądu , wystarczające do przypisania mu zarzutu udziału w takiej grupie , zważywszy na tak skąpy materiał dowodowy. Przynależność do zorganizowanej grupy przestępczej jest przestępstwem formalnym (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2015 r. sygn. IV KK 364/15 LEX 1955514) i do wypełnienia jego znamion wystarczy sama bierna przynależność, bez popełnienia jakichkolwiek innych czynów zabronionych. W przypadku jednak gdy osoba taka , jak D. T. (1) , kwestionuje swoją przynależność do grupy , to trzeba wykazać jej rzeczywisty związek z grupą i przynależność do niej .

Takich wątpliwości sąd nie miał w przypadku oskarżonego **T. B. (1)** , który na rozprawie kwestionował swoją odpowiedzialność za czyn z art. 258 § 1 kk . Materiał dowodowy wskazywał , że oskarżony wprowadzony do grupy przestępczej przez H. S. (1) , nie tylko z nim podjął współpracę ale szybko zaakceptował przywództwo D. D. (2) i wszedł w strukturę grupy czynnie uczestnicząc w jej działaniach . Jego wyjaśnienia wskazywały na to , że pozostawał w stałej gotowości do dokonywania kolejnych przestępstw . Gdy była potrzeba aby zaczął demontować pojazdy, nauczył się tego po instrukcji z Internetu. Ta przynależność do grupy zdawała mu wręcz imponować . Realizował początkowo polecenia D. D. (2), nie mając z nim kontaktu innego niż telefoniczny. Uczestniczył nie tylko w dostarczaniu przez S. skradzionych aut, ich rozbiorce na części ale także wypełniając polecenia D. D. (2), podwoził K. S. (1) i jego pomocnika do P. . Znał miejsca przechowywania skradzionych pojazdów , nie znane nawet K. S. (1). Wiedział jednak o roli w grupie K. S. , próbował z nim nawet na ten temat rozmawiać („ o sztukach”) , podobnie jak S. czy D. określał go (...) .

Dysponował kluczem do garażu na ul. (...) i chodził tam jak do pracy . Wskazał zasady swojego wynagradzania przez członków grupy , w przypadku demontażu auta, pomocy przy podwiezieniu czy przyprowadzeniu pojazdu skradzionego . Nie było jednak prawdą , że uczestniczył w działaniach grupy począwszy od 28 marca 2014r. Oskarżony , który przecież składał wyjaśnienia, dość wyraźnie sprecyzował , że było to od listopada 2015r. Przemawiała za tym również treść składanych przez niego wyjaśnień . Choć początkowo próbował wskazywać tylko na D. D. (2) jako tego który zaproponował mu rozbieranie skradzionych pojazdów na części , potem podał , że wprowadzony został przez H. S. (1) . Przez pewien czas pomagał mu przy kradzieżach aut w W. i okolicach , a potem ich dostarczaniu do garaży w celu demontażu. Dopiero po kilku miesiącach , od marca lub kwietnia 2016r. , zajął się rozbiórką pojazdów , co zaproponował mu H. S. , ale wiedzę o tym miał D. D. (2), który dzwoniąc do niego , wskazał które elementy z pojazdu ma wymontować jako pierwsze. Zarzut IX a/o dotyczący T. B. , jak nietrudno zauważyć obejmował w większości pojazdy skradzione w lipcu 2016r. oraz H. (...), skradzioną w lutym 2016r. Był to właśnie ten pojazd , co do którego nie znaleziono podstaw by uznać , że była przedmiotem czynu przypisanego T. B. . W tej części , co omówiono wyżej , wyjaśnienia T. B. , były konsekwentne , a co należy stwierdzić , także wewnętrznie spójne . Zebrany materiał dowody wskazywał , że po dostarczeniu skradzionego pojazdu , jego demontaż odbywał się dość szybko. Umieszczając pojazd na dzień czy dwa w „blaszaku” na ul. (...) czy w S. , upewniano się czy nie ma zainstalowanego GPS-a . Prokurator znał wyjaśnienia oskarżonego T. B. , z których wynikało , iż zdemontował co najmniej sześć pojazdów H. (...) , a zarzut postawił jedynie w zakresie trzech. Nie zdecydował się też w oparciu o te wyjaśnienia , nie zawierające bliższych szczegółów , postawić H. S. czy T. B. , zarzutu w zakresie kradzieży pojazdów . Nie oznacza to jednak , że wyjaśnienia T. B. w tej części nie odpowiadały prawdzie, bo zdaniem sądu były szczerze, żeby nie powiedzieć wyjątkowo szczerze. Odnosnie T. B. nie było innych osobowych źródeł dowodowych, które potwierdzałyby zasadność twierdzeń prokuratora , który przyjął , że oskarżony ten był członkiem grupy począwszy od końca lutego 2014r. Nie wskazywały na to w żaden sposób wyjaśnienia **K. S. (1)** , a tak na prawdę to one w połączeniu z wyjaśnieniami T. B. (1) , częściowo wyjaśnieniami M. J. (1) i zeznaniami niektórych świadków , były tymi , które pozwoliły na

poczynienie ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie . Wyjaśnienia K. S. (1) pozwoliły określić kiedy grupa powstała (rozbiórka pojazdu H. (...) o nr rej. (...), skradzionej w dniu 28 marca 2014r.), w jakim składzie (współpraca zaproponowana przez D. D. (2) i M. J. (1)), jaki był jej cel działania (przyjmowanie pojazdów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych , ich demontaż na części i podzespoły a potem sprzedaż) , w jakich miejscach (M. , P.) , jak rozszerzał się jej skład (pojawienie się w składzie (...) , który zaczął sprowadzać kolejne pojazdy do rozbiórki) . Wyjaśnienia wskazywały na systematyczność działań członków grupy w popełnianiu przestępstw przeciwko mieniu , wręcz specjalizację w zakresie pojazdów H. (sporadycznie inne marki) , wyraźnie określone przywództwo D. D. (2) jako osoby organizującej proceder i stojącego na czele grupy oraz rolę i zadania poszczególnych jej członków. Wyjaśnienia K. S. (1) były szczere , logiczne i spójne z tym co wynikało z wyjaśnień T. B. (1) czy M. J. (1) . W ocenie sądu , oskarżony K. S. podał to co było mu wiadomo w sprawie , co nie oznaczało , że widział o wszystkich działaniach podejmowanych przez D. D. (6) czy innych członków grupy . Dlatego nie sposób obciążyć go udziałem w paserstwie pojazdów demontowanych w garażu na ul. (...) w G. , podobnie jak T. B. (1) nie można przypisać demontażu pojazdów dokonanych przez K. S.. Dano wiarę tej części wyjaśnień K. S. (1) z których wynikało , że nie miał wiedzy , że były też inne miejsca na terenie G. i inne osoby uczestniczące w rozbiórce aut pochodzących z przestępstw. Nie trudno zauważyć , analizując chociażby wyjaśnienia T. B. , że S. z D. , zdawali się mieć do S. lekceważący stosunek . Nazywali go (...) i zapewne nie do końca ufali skoro nie wiedział o „dziuplach” na terenie G.. Z kolejnych wyjaśnień oskarżonego wynikało , iż pierwszych kilka pojazdów zostało sprowadzonych do jego warsztatu przez M. J. (1) , który też uczestniczył w demontażu . Oskarżony K. S. sprecyzował , że co najmniej pięć pierwszych H. sprowadzonych do warsztatu dostarczył M. J. . Później zajmował się tym już tylko H. S. (1), który co wynikało z wyjaśnień T. B. sprowadził też wszystkie pojazdy demontowane w garażu na ul. (...) . Choć K. S. nie zawsze był obecny w chwili kiedy kolejne auto było dostarczane przez H. S. do jego warsztatu , nie miał wątpliwości , że to właśnie ten oskarżony sprowadzał już potem wszystkie auta , o czym informował go D. D. (2) telefonicznie. Na tym bowiem głównie polegała rola H. S. w działaniach grupy , co potwierdzały także wyjaśnienia T. B.. Jeśli nawet faktycznie osobą , która już od początku działalności grupy zajmowała się

dostarczeniem pojazdów pochodzących z przestępstw był H. S. (1) , to prokurator nie wskazał z jakich dowodów to wynikało , a wątpliwości , których nie dało się wyjaśnić interpretowano zgodnie z art. 5 § 2 kpk na korzyść oskarżonego . T. B. został przecież wprowadzony do grupy przez H. S. od listopada 2015r. , zaś z wyjaśnień K. S. (1) wynikało , iż H. S. pojawił się dopiero w trakcie prowadzenia działalności grupy. K. S. (1) nie potrafił jednak sprecyzować kiedy . Z wyjaśnień zarówno K. S. (1) , jak też T. B. wynikało , iż bardzo szybko przystępowano do demontażu pojazdów uzyskanych z przestępstwa . Jak wyjaśnił T. B. , pojazd dzień lub dwa przechowywany były np. w garażu na ul. (...) aby zorientować się czy nie mają GPS , co mógłby spowodować interwencję policji. Obydwaj oskarżeni zwracali uwagę , że były w nich często pozostawione narzędzia służące do przestępczego pozyskania takiego auta czy rzeczy osobiste użytkowników . Dlatego z opisu czynu przypisanego H. S. wyeliminowano pięć pierwszych pojazdów pozyskanych przez grupę kierowaną przez D. D. (2) (H. (...) o nr rej. (...), H. (...) o nr rej. (...), H. (...) nr rej. (...), H. (...) nr rej. (...) , H. (...) nr rej. (...)) . Z tych też względów przyjęto , że jego działalność w grupie rozpoczęła się od 13 października 2014r. tj. dostarczenia szóstego w kolejności czasowej pojazdu –H. (...) o nr rej. (...).

Wyjaśnienia K. S. (1) skutkowały też wyeliminowaniem z czynu przypisanego oskarżonym H. S. i M. J. art. 306 kk. O tym , że doszło do sfalszowania numeru VIN w (...) , w kolorze srebrno-grafitowym na jesieni 2015r. i że sytuacja taka w ogóle miała miejsce, wskazywał w swoich wyjaśnieniach jedynie K. S. (1). O tym , że pojazd ma mieć usunięty oryginalny znak identyfikacyjny VIN i w to miejsce ma wspawać inny znak oskarżony dowiedział się od D. D. , który również dostarczył mu „nowy” numer VIN . Przy tych ustaleniach nie było ani H. S. ani M. J. , a K. S. (1) nie wiedział czy oskarżeni ci mieli wiedzę o takiej decyzji D. D. (2). Było to odstępstwo od pewnej reguły , bo grupa nie zajmowała się fałszowaniem numerów VIN a jedynie demontażem pojazdów na części w celu ich odsprzedaży. Nie mając żadnych innych dowodów potwierdzających , że oskarżeni H. S. i M. J. w ramach działań grupy mieli wiedzę o usunięciu znaku VIN z tego pojazdu wyeliminowano to z opisu czynów im przypisanych.

De facto sytuacja z usunięciem znaku VIN i wspawaniem w to miejsce innego numeru dotyczyła więc tylko jednego pojazdu tj. H. (...) , w kolorze srebrno-

grafitowym, przyprowadzonej do warsztatu K. S. (1) na jesieni 2015r. Co omówiono wyżej , pojazd H. (...) ze sfalszowanym numerem VIN , nabyty następnie przez R. P. (1) , był przedmiotem odrębnego postępowania .

W tym miejscu należy po krótko odnieść się do zeznań świadka **R. P. (1)** , który co wynikało z wyjaśnień K. S. (1), nabył od D. D. pojazd z przerobionymi numerem VIN i którym potem jeździł po G.. Nie był to na pewno ten sam pojazd , który pojawił się w zarzutach oskarżonych w tej sprawie – H. (...) kol. srebrno-grafitowego , przyjęta **na jesieni 2015r.** , a co do którego zebrany w sprawie materiał dowodowy omówiono wyżej . Jak wynikało z zeznań R. P. w jego przypadku chodziło o H. (...) o nr rej. (...) , skradzioną pod koniec sierpnia 2014r. w W. , w związku z którą „załatwiał formalności” w październiku 2014r. Pojazd ten nie był przedmiotem zarzutu postawionego oskarżonym w niniejszej sprawie . W tym miejscu należy przypomnieć , że K. S. sprecyzował , że dwukrotnie na polecenie D. D. (2) uczestniczył w przeróbce numeru VIN . Relacjom świadka dano wiarę , choć w tej sprawie większego znaczenia nie miały . Potwierdzały jednak prawdziwość informacji wynikających z wyjaśnień K. S. (1) , które stały się podstawą poczynionych przez sąd ustaleń faktycznych .

Podobne znaczenie dla sprawy miały relacje **W. W. (1)**, dotyczące zarzutu z pkt V a/o . Zarzut w niniejszym postępowaniu odnośnie pojazdu M. (...) o nr rej. (...) miał postawiony jedynie K. S. (1), wobec którego wyrok się uprawomocnił. Należy stwierdzić , iż relacje świadka potwierdzały , że K. S. , w sposób szczerzy i pełny przedstawił organom ścigania kwestię popełnionych przez siebie przestępstw . Był też konsekwentny w swoich twierdzeniach , że oprócz D. D. (2), inni członkowie grupy nie brali udziału w tym przestępstwie . To z kolei wskazywało , że oddzielał czyny popełnione w ramach grupy przestępczej od tych dokonanych we własnym zakresie i nie próbował odpowiedzialności kierować wobec członków grupy którzy nie mieli z tym nic wspólnego. Relacjom świadka W. W. dano wiarę , nie znajdując podstaw do ich zakwestionowania .

Wyjaśnienia K. S. (1) były także spójne z tym co zeznał świadek **R. K. (1)** (k. 2984-2984v z t. XV, k. 260-261, 269-269v) . W ocenie sądu relacje te były szczerze , no co wskazywała chociażby wynikająca z nich informacja , że świadek domyślił się , że pomaga k. S. (1)w demontażu pojazdów pochodzących z przestępstwa.

Dwie H. (...) , według świadka na niemieckich tablicach rejestracyjnych , demontowane przez nich w P. , były „nowe” , nie uszkodzone , a takich pojazdów nie rozbiera się na części. Relacje te potwierdzały również , że członkowie grupy korzystali przy transporcie części z pojazdu bus koloru czerwonego V. (...). Świadek przyznał , że podczas jednego z wyjazdów do P. zostali podwiezieni przez jakiegoś „chłopaka” którego nie znał ale na pewno znał go K. „bo wspólnie rozmawiali i żartowali” . Potwierdzało to więc tę część wyjaśnień T. B., w których opisał jak podwoził do P. K. S. (1) i jego pomocnika. Świadek wskazał też w P. miejsce gdzie dokonywali z S. demontażu auta. W czasie rozmowy S. mówił mu , że zajmuje się jedynie rozbiórką pojazdów bo sprzedają części zajmuje się „szef”. Nie podawał jednak co to za osoba . Zeznaniami tym dano wiarę oceniając je jako szczerze, logiczne i konsekwentne.

W ocenie sądu niewielkie znaczenie okazały się mieć zeznania świadka **K. K. (2)** , właściciela garażu w P. gdzie K. S. (1) i R. K. przeprowadzili demontaż dwóch H. (...) o nieustalonych numerach rejestracyjnych. Osoba która zadeklarowała chęć wynajęcia garażu z ogłoszenia w okresie letnim 2016r. , nie została ustalona . Świadek nie rozpoznał bowiem ani mężczyzny który zgłosił się do niego w tej sprawie a wcześniej rozmawiał z nim przez telefon , ani też tego który potem przyjechał twierdząc , że jest pracownikiem tego pierwszego. Sygnalizowane przez świadka w zeznaniu problemy ze sfinalizowaniem umowy , potwierdzały jednak wyjaśnienia K. S. (1), z których wynikało , że wynajął garaż . Świadek potwierdził , że wydał klucze do garażu . Osoby go wynajmujące nic nie pozostawiły w środku. Świadek na okazanych mu zdjęciach nikogo nie rozpoznał. Na rozprawie twierdził , że nie wie w jakiej sprawie został wezwany . Jak podał , myślał , że w sprawie wezwania karetki pogotowia i udzielenia pomocy nieznanemu mężczyźnie . Wskazał przy tym na T. B. (1) , by po chwili stwierdzić , że się pomylił a mężczyzna mógł być do niego jedynie podobny. Jednocześnie z materiału dowodowego nie wynikało by T. B. (1) miał uczestniczyć w jakis czynnościach w P. . Analizując relacje świadka trudno było stwierdzić czy faktycznie nie zapamiętał osób , które prowadziły z nim jakieś ustalenia w sprawie wynajęcia garażu czy też obawiał się składania relacji. Zasadniczo dano im wiarę, choć co wskazano wyżej , nie miały większego znaczenia dla poczynionych ustaleń faktycznych.

W podobny sposób oceniono relacje świadka **P. S.** , właściciela garażu nr (...) przy ul. (...) (k. 2659-2662). Dano im wiarę , choć w zakresie osoby najemcy nie pozwoliły na jednoznaczne ustalenia . Jak wynikało z tych zeznań składanych w dniu 2 marca 2017r. , półtora roku wcześniej garaż wynajął młodemu mężczyźnie , który zgłosił się do niego po ogłoszeniu zamieszczonym w lokalnej gazecie internetowej. Garaż wynajmował temu mężczyźnie przez ok. 6 miesięcy , bez pisemnej umowy , po czym najemca zrezygnował . Świadek na okazanych mu zdjęciach nie rozpoznał żadnego z oskarżonych. Analiza treści zeznań , w szczególności opis wyglądu mężczyzny oraz informacja , że poruszał się pojazdem m-ki R. (...) na tablicach zaczynających się od (...) , pozwalają przypuszczać , że osobą tą mógł być H. S. (1) , w szczególności , że informacje takie wynikały z wyjaśnień T. B. .

Z kolei świadek **M. M. (2)** w swoich zeznaniach (k. 2984v , k. 1946-1949) szczegółowo opisał skąd zna K. S. (1) i jak skontaktował go ze swoim ojcem , który zgodził się na wynajęcie pomieszczenia w m. C. 48a G. do „pracy z samochodami” . Gdy wpuszczał S. na posesję , widział towarzyszących mu mężczyzn , których nie potrafiłby rozpoznać . Mieli na lawecie pojazd H. (...) . Następnego dnia widział ten pojazd w garażu porozcinany na części. Jak wynikało z ustaleń postępowania był to pojazd H. (...) o nr rej (...) , a w rozbiórce auta pomagali S. H. S. i D. D. (2). W sposób jednoznaczny wynikało to z konsekwentnych i logicznych wyjaśnień K. S. (1) i w ocenie sądu znajdowało potwierdzenie w omówionych wyżej relacjach M. M.. Jego zeznaniom dano wiarę , choć należy zauważyć , iż świadek uchylał się od odpowiedzi na niektóre z pytań np. dotyczącego jego wiedzy na temat pochodzenia pojazdu demontowanego w garażu ojca.

Nie dano wiary wyjaśnieniom H. S. nie przyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów , choć z uwagi na wyniki postępowania dowodowego rozważanych w kontekście art. 5 § 2 kpk , czyny przypisane oskarżonemu zostały w niewielkim zakresie zmodyfikowane , co zasygnalizowano powyżej . W świetle wyjaśnień współoskarżonych , w szczególności T. B. , nie było prawdą , że H. S. nie bywał na posesji przy ul. (...). Bywał tam regularnie, dostarczając kolejne pojazdy do rozbiórki . Dlatego miał klucze do tej posesji, znalezione przez funkcjonariuszy policji w pojeździe użytkowanym przez oskarżonego. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach nie mógł się zdecydować w jaki sposób wszedł w ich

posiadanie i gdzie je znalazł . Dla sądu nie ulegało wątpliwości , że była to linia obrony oskarżonego , który licząc na milczenie innych uczestników grupy , próbował przekonywać , że przypadkowo wszedł w posiadanie kluczy. Zeznania świadka **L. W.**, potwierdzały , że klucze ujawnione przez policjantów w chwili zatrzymania H. S. w użytkowanym przez niego pojeździe były od bramy wjazdowej . Były one w tym zakresie spójne z tym co zeznał w czasie śledztwa inny policjant **S. G.**, którego zeznaniom dano wiarę , a który na wniosek stron nie był słuchany bezpośrednio i jego zeznania zaliczono w poczet materiału dowodowego . Potwierdził to także świadek **D. R.** . Policjant z KPP G. zeznał , że klucze ujawnione przez L. W. w pojeździe R. (...) użytkowanym przez S. pasowały do bramy wjazdowej posesji na ul. (...) , choć z czynności tej nie sporządzono protokołu eksperymentu procesowego. Podobnie jak zeznania pozostałych funkcjonariuszy omówione wyżej i te relacje oceniono pozytywnie , w pełni dając im wiarę .

Dano wiarę tej części wyjaśnień H. S. z których wynikało , że znał T. B., D. T. czy K. S. (1). Nie było natomiast prawdą , zważywszy na wiarygodne wyjaśnienia K. S. (1) i T. B. , że nie znał D. D. (2) ps. (...). Z wyjaśnień tych oskarżonych wynikało raczej , iż H. S. był „prawą ręką” D. D. (2) , z którym regularnie się kontaktował telefonicznie czy też bywał w jego towarzystwie bo byli kolegami . To H. S. w chwili zatrzymania , próbował wpływać na współzatrzymanych w pomieszczeniach KPP G. wykrzykując głośno słowa „który strzela z d...” , „ładnie to wpierd.. kolegów” (k. 1146-1146v-tom VI) . Wynikało to z zeznań policjanta **M. S.** , którym w pełni dano wiarę.

Wyjaśnienia K. S. wskazywały także , iż H. S. i D. D. (2) bardzo często wspólnie przyjeżdżali do jego warsztatu by zobaczyć stan demontażu pojazdów czy nawet pomagali przy ich rozbiórce. Należy w tym miejscu zauważyć , iż H. S. jest z wykształcenia mechanikiem pojazdów samochodowych . Jego znajomość mechaniki i zasad funkcjonowania pojazdów była zapewne większa niż w przypadku T. B. (1), którego wprowadził do grupy wiedząc o tym , że jest dobrym kierowcą i zna W. , a dopiero potem , zaproponował mu rozbiórkę aut na części .

Sąd nie miał wątpliwości co do istotnej roli H. S. (1) w działaniach grupy przestępczej kierowanej przez D. D.

(2) , którego do chwili zamknięcia rozprawy nie zdołano ująć.

Nie dano wiary tej części wyjaśnień **M. J. (1)** , w której nie przyznawał się do udziału w grupie przestępczej , a także paserstwa większości pojazdów wskazanych w zarzucie VII a/o . Oskarżony nie negował swego sprawstwa w zakresie H. (...) o nr rej. (...) i H. (...) o nr rej. (...)JK . W tym zakresie jego wyjaśnieniom dano wiarę . Oskarżony przyznał się także do paserstwa H. (...) o nr rej. (...) . Rzecz w tym , że ostatnich z tych pojazdów nie został wskazany ani w zarzucie postawionym M. J. ani też współoskarżonym. Nie można wykluczyć , że był to jeden z pojazdów określony jedynie w zakresie marki ale pewności takiej nie było (np. dwie H. (...) demontowane w P.) . Analizując wyjaśnienia T. B. (1) oraz informacja wynikające z obszernej dokumentacji zebranej w sprawie , jest też wysoce prawdopodobnym , że zarzuty aktu oskarżenia nie obejmowały wszystkich pojazdów wobec których oskarżeni w sprawie dopuścili się paserstwa .

Wracając jednak do oceny wyjaśnień M. J. należy stwierdzić , iż wiele informacji podawanych przez oskarżonego było wiarygodnych . Dotyczyło to między innymi wynajęcia i opłacania miejsc gdzie dokonywano rozbiórki aut, udostępnienia konta przez konkubinę oskarżonego dla sprzedaży w Internecie , przekazywania wynagrodzenia innym członkom grupy tj. S. za demontaż i H. S. za tzw. „strzał”, pomocy D. D. (2)w wywożeniu części w okolicy K. . Było też , w ocenie sądu , prawdą w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, że znał większość uczestników przestępczego przedsięwzięcia. Faktycznie D. D. (2) , co wynikało z wyjaśnień K. S. (1), często przebywał w towarzystwie (...) . Oskarżony mógł nie kojarzyć z nazwiska T. B. (1), który był znajomym H. S. . To jego wyjaśnienia wskazywały (a nie było dowodów przeciwnych) , że siostra D. T. (1) była w przeszłości dziewczyną D. D. (2). Oskarżony korzystał z prawa do milczenia , co uniemożliwiało ustalenie kiedy dokładnie poznał S. i po raz pierwszy przekazał mu pieniądze za tzw. „strzał”. Z faktu , że widywał S. razem z D. i że było to kilka miesięcy po tym jak wynajął garaż , nie można wnioskować , że S. od początku uczestniczył w działaniach grupy. Nie widział go bowiem przy rozbiórce aut , a poznał dopiero później. To w ocenie sądu pozostawało w spójności z tym co wskazywał K. S. (1)odnośnie S. , a co ostatecznie skutkowało ograniczeniem czasookresu działania w

grupie przestępczej przez H. S. oraz wyeliminowaniem z czynu mu przypisanego pięciu pojazdów. Nie było natomiast prawdą, że M. J. sam nie przyprawdzał aut ani też nie uczestniczył w ich rozbiórce. W sposób jednoznaczny wynikało to z wyjaśnień K. S. (1), który był w tych twierdzeniach konsekwentny i pewny. W ocenie sądu, M. J. (1), który początkowo wyraził gotowość współpracy z organami ścigania, od samego początku próbował wyraźnie pomniejszać swoją rolę i udział w przestępstwach. Widział jednak, że prowadzący postępowanie dotrą do informacji odnośnie wynajęcia pomieszczeń czy też wysyłki skradzionych części. Nie logicznie brzmiały wyjaśnienia oskarżonego w których tłumaczył dlaczego przyznał się do czynów podczas jednego z przesłuchań. Miał być wówczas pod wpływem emocji (narzeczona była w szpitalu i niedługo potem urodziła ich dziecko, a on obawiał się aresztowania). Było to jednak któreś z kolejnych przesłuchań tego oskarżonego, w którym uczestniczył jego obrońca, więc takie tłumaczenie było w ocenie sądu nieprzekonywujące. Faktycznie oskarżony nie miał kluczy do garażu przy ul. (...), bo były one w umówionym miejscu. Nie dano wiary zapewnieniom oskarżonego, że nie widział, że samochody które widywał w tzw. „dziuplach” pochodzą z Niemiec, a on był przekonany, że sprzedaje części z takich właśnie aut. Próbował w ten sposób „wycofać” się z wcześniejszych wyjaśnień, które potwierdzały, że wiedzę taką posiadał. Nie trzeba szczególnej wnikliwości by zorientować się, że pojazdy które widywał w garażach przez siebie wynajętych, były na polskich tablicach rejestracyjnych oraz z elementami wystroju charakterystycznymi dla Polaków lub w języku polskim. Sam przyznał przecież, że przekazywał S. od D. pieniądze za tzw. „strzały”. Jego wyjaśnienia z rozprawy brzmiały nie tyle nawet nieszczerze, co wręcz naiwne. Na taką ocenę wyjaśnień oskarżonego pozwalały nie tylko omówione wyżej wyjaśnienia K. S. (1), wskazujące na rzeczywistą rolę w grupie i udział w przestępstwach M. J., wyjaśnienia T. B. (np. informacja o elektryku), ale także zebrana w sprawie dokumentacja oraz zeznania świadków.

Świadek **J. G. (1)** potwierdził, że M. J. (1), któremu wynajął garaż wraz z pomieszczeniem gospodarczym na ul. (...) w G., zgłosił się do niego z ogłoszenia. Była to umowa na rok, począwszy od 1 maja 2014r., która po tym okresie automatycznie się przedłużyła. To M. J. opłacał czyn jemu lub jego matce mieszkającej na sąsiedniej posesji. W budynku leżało mnóstwo części

samochodowych . Nie dziwiło go to bo J. twierdził , że zajmuje się „zwożeniem” części z Niemiec . Ta informacja również potwierdzała , że M. J. bardzo dobrze wiedział w jakim procederze uczestniczy. Nie sprowadzał przecież żadnych części samochodowych z Niemiec i taka wersję wskazał właścicielowi. Zeznania świadka J. G. z dnia 28 lipcu 2016r. wskazywały też , że gdy tydzień wcześniej przyjechał skosić trawę , to zastał tam trzech mężczyzn z których jeden przedstawił się jako brat M. J. (1). Mężczyźni na blaszak koloru czerwono-bordowego wkładali silnik samochodowy . Były już na nim inne części samochodowe . Od J. dowiedział się , że to ten mężczyzna miał od niego przejąć opłacanie czynszu i należności za prąd. Było to jednak na tydzień przed zatrzymaniem oskarżonych. Z zeznań świadka wynikało też , że był w tym garażu także tydzień wcześniej i rozpoznał jednego z mężczyzn . Był to T. B., którego widział przy obydwu wizytach . Właściwie wskazał też na zdjęciach M. J. . Nie rozpoznał pozostałych osób , w tym D. T. , który potwierdził , że pomagał przy załadunku części . Relacje te nie pozwoliły jednak na konkretne ustalenia w zakresie tego z którego pojazdu pochodziły części wywożone z garażu . Świadek zeznał (k. 1308- t VII) , że przy pierwszej wizycie widział w garażu pojazd „chyba w kolorze srebrny” , „mogła to być H.” . Przy drugiej widział części w kolorze srebrnym i częściowo zdekompletowany pojazd w kolorze czarnym , „uświadomił sobie , że jest to chyba T. (...)” . Pojazd takiej marki nie był przedmiotem zarzutu . Nie sposób więc , w oparciu o zeznania tego świadka , czynić ustaleń faktycznych w zakresie pasterstwa konkretnych pojazdów zdemontowanych w garażu na ul. (...) czy też brak możliwości uznania , że w ich demontażu czy też umieszczeniu do wywózki , na pewno uczestniczył D. T.. Nie znaleziono podstaw by zakwestionować wiarygodność zeznań J. G. (1) , którym dano wiarę , oceniając je jako logiczne i spójne .

W świetle tych relacji sąd nie miał wątpliwości co do roli M. J. , który wynajmując posesję pod tzw. „dziupłę” i systematycznie na niej bywając, dopuszczał się umyślnie popełnienia przestępstwa paserstwa. To on przecież pojawił się na posesji przy ul. (...) z elektrykiem gdy nastąpiła awaria prądu. On też regularnie uczestniczył w wywożeniu części z pojazdów zdemontowanych w warsztacie S. a potem także w ich sprzedaży . Na jego dane spisana była umowa użyczenia pojazdu przez M. G. , który potwierdził też , iż to M. J. (1) najczęściej

przychodził po należący do niego bus , którym co ustalono wywożono części i podzespoły samochodowe.

W sprawie przesłuchano funkcjonariuszy KPP w G. **L. W.** i **M. Ż.** , biorących udział w zatrzymaniu oskarżonych D. T. (1) i T. B. (1) w dniu 28 lipca 2016r. w garażu przy ul (...) w G. . Świadkowie zgodnie zeznali , że gdy próbowali wejść do budynku sygnalizując , że są z Policji , to oskarżeni próbowali wyjść bocznym wyjściem gdzie zostali zatrzymani. Doszło wówczas do szarpaniny funkcjonariuszy z zatrzymywanymi . Oskarżonych obezwładniono oraz zakuto w kajdanki. Demontowane na miejscu pojazdy okazały się być skradzionymi w W. kilka dni wcześniej. Zeznaniami tych świadków , spójnym i rzeczowym , dano wiarę , oceniając je jako w pełni wiarygodne.

W podobny sposób oceniono relacje innych policjantów **P. J.** i **B. L.** , którzy uczestniczyli w przeszukaniu miejsca zamieszkania T. B. (1). W garażu na posesji zamieszkiwanej przez tego oskarżonego znaleziono jakieś części samochodowe , w tym jakieś elektroniczne . W pokoju zajmowanym przez T. B. funkcjonariusze ujawnili uszkodzoną tabliczkę znamionową z nr VIN . Z czynności przeszukania sporządzono protokół przeszukania . Co szczegółowo omówiono wyżej, wskazany w protokole numer VIN należał do pojazdu H. (...) o nr rej. (...) . Z zeznań policjantów nie sposób wywnioskować więcej informacji , które mogłyby przyczynić się do ustaleń stanu faktycznego.

Ważne znaczenie dla sprawy okazały się mieć , w ocenie sądu , relacje świadka **M. G. (1)** (k. 3000v-3001v, k. 1941-1944) , właściciela pojazdu V. (...) koloru czerwonego wykorzystywanego przez członków grupy do przewozu części z rozebranych pojazdów . Zdaniem sądu nie tylko potwierdzały kluczową rolę D. D. (2) w organizacji przestępczego procederu ale także wskazywały na udział w nim innych oskarżonych. Świadek zeznał , że to jego znajomy D. D. (2) , którego znał od ponad 20 lat , pożyczał od niego auto , początkowo twierdząc , że do przeprowadzki , potem do przewozu złomu . Gdy D. D. (2) przyjechał aby wypożyczyć pojazd, towarzyszył mu mężczyzna o ps. (...) , na którego dane spisano umowę użyczenia. Rozpoznał go jako M. J. (1) (k. 1943v). Początkowo chciał oświadczenie to spisać z D. D. (2) bo nie znał (...) ale , D. się temu sprzeciwił i dane spisane zostały z dowodu osobistego drugiego z mężczyzn. Z zeznań świadka wynikało , że potem wielokrotnie pożyczał

pojazd , który najczęściej odbierał (...) , a raz osobiście D. D. (2) , który kontaktował się z nim telefonicznie prosząc o kolejne pożyczanie , za co brał od D. 100 zł . Zdarzało się , że pojazd oddawali w nocy zostawiając w nim pieniądze oraz dowód rejestracyjny . Po tym jak latem 2016r. nie zapłacono mu za wypożyczenie auta , które zostało pobrudzone olejem , nie wypożyczał już D. swego busa. Świadek rozpoznał na zdjęciach także D. D. (2) oraz D. T. (1) , co do którego stwierdził , że w przeszłości wspólnie z nim pracował. Potwierdził też w swoich zeznaniach informację wynikająca z wyjaśnień M. J. tzn. , że siostra D. T. była dziewczyną D. D. (2).

Niewielkie znaczenie okazały się mieć natomiast zeznania **L. N.**. Co wynikało z odpisu skróconego aktu zgonu (k. 3010) świadek zmarł więc jego zeznania złożone w formie wyjaśnień , odczytano w trybie art. 391 § 1 kpk . Wynikało z nich (k. 2329-2330, 2332) , że to świadek w nocy z 13 na 14 października 2014r. , ukradł w W. pojazd marki H. (...) o nr rej. (...) , który następnie przekazał paserowi określanemu jako (...) , a z którym miał mieć jedynie kontakt telefoniczny . Dostać go miał od mężczyzny z którym kiedyś spożywał alkohol. Nie sposób z zeznań świadka wywnioskować kim był (...) i czy był to któryś z oskarżonych w niniejszej sprawie. Bez wątplenia pojazd ten, dostarczony , co wynikało z wyjaśnień K. S. (1) przez H. S. (1) , był demontowany w jego warsztacie w m. M. . Choć do relacji tego świadka należało podejść z dużą ostrożnością , to nie znaleziono podstaw do ich podważenia.

Nie znaleziono też podstaw by zakwestionować prawdziwość relacji pozostałych świadków , których relacje za zgodą stron zaliczono w poczet materiału dowodowego bez odczytywania . Były to osoby które , co wynikało z dokumentacji za pośrednictwem portali internetowych nabywały części samochodowe od sprzedawcy jakim był M. J. (1) . Z zeznań świadków wynikało jednak , że nie mieli ze sprzedającym bezpośredniego kontaktu , który pozwalałby na jego rozpoznanie. Byli to świadkowie T. M. (k. 1951) i R. O. (k. 2062-2065).

Dużą grupę świadków stanowili **właściciele lub współwłaściciele** utraconych w wyniku przestępstw pojazdów , których zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa pozwalały na ustalenie czasu kradzieży należących do nich aut objętych zarzutami a/o . Były to zeznania świadków : A. Z. (k. 551-553) , N. A. (k. 622-624) , A. C., k. 662-665 , S. K.(k. 719-720) , A. S.

(1) (k. 772-774) , A. S. (2) (k. 810a-811) , R. R. (k. 837-840) , M. R. (k. 881-884) , G. G. (1) (k. 940-943) , A. D. (k. 963-967) , Ł. S. (k. 980-981, 1000-1001) , J. W. (k. 1344-1351) , M. Z. (k. 1364-1367) , P. M. (k. 1380-1383) , T. Ł., k. 1401-1404 , P. K. (k. 1876-1878) , M. C. (k.1960-1961) , D. M. (2) (k. 1979-1983) , R. S. (k. 2050-2053) , K. S. (2) (k. 2285-2286) , Z. P. (k. 2320-2322) , O. M. (k. 2348-2350) , P. T. (k. 2390-2394) , R. T. (k. 2589-2593) , K. Ł. (k. 2682-2683) . Relacje tym dano wiarę nie widząc podstaw do ich zakwestionowania .

W sprawie wywołano opinię **z zakresu oznaczeń identyfikacyjnych pojazdów** (k. 1703-1772), wydaną przez biegłego sądowego R. K. (3). Pozwoliła ona na identyfikację części podzespołów samochodowych zatrzymanych do sprawy jako dowody rzeczowe i przyporządkowanie ich do pojazdów na podstawie nr VIN . Analizując wyniki badań nie trudno zauważyć , iż wiele z zabezpieczonych przedmiotów jeśli nawet udało się zidentyfikować z jakich pojazdów mogły pochodzić , to auta te nie figurowały w bazie KSiP jako utracone i poszukiwane. Były też liczne podzespoły na których nie odczytano dodatkowych oznaczeń identyfikacyjnych , po których możliwe jest podjęcie próby identyfikacji pojazdu u producenta w celu ustalenia numeru VIN pojazdu , z jakim zostały powiązane w czasie procesu produkcyjnego. Ekspertyzy tej nie negowały strony postępowania . Również sąd ocenił ją pozytywnie i oceniając , że jest rzeczowa i jasna , zaliczył w poczet materiału dowodowego .

Opinia **z zakresu informatyki** , dotycząca urządzenia jakim był telefon komórkowy S.– (...) zabezpieczony u M. J. (1) (k. 1635-1646) okazała się nie mieć większego znaczenia dla sprawy . Zaliczono ją w poczet materiału dowodowego oceniając , że jest wiarygodna . Zawierała treść SMS, wysłanych i otrzymanych przez M. J. ale były to w ocenie sądu w większości wiadomości prywatne , związane z jego życiem osobistym. Jeśli zaś było inaczej i z części z nich oskarżyciel wywodził jakieś okoliczności , to w żaden sposób tego nie wykazał.

W toku śledztwa wywołano także **opinię sądowo-psychiatryczną dotyczącą D. T. (1)** (k. 2754-2758). Biegli psychiatry i psycholog , po przeprowadzeniu badania ambulatoryjnego zaopiniowali, że nie stwierdzają u D. T. (1) objawów choroby psychicznej , upośledzenia umysłowego , ani innych zakłóceń czynności psychicznych znoszących

lub w znacznym stopniu ograniczających możliwość rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów lub pokierowania swoim postępowaniem. Według biegłych stan zdrowia oskarżonego nie stanowił przeszkody do uczestniczenia w prowadzonym postępowaniu karnym oraz prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Opinię tę sąd ocenił jako pełną, logiczną i w pełni podzielił jej wnioski.

Już na etapie postępowania sądowego pojawiły się uzasadnione wątpliwości (wyjaśnienia T. B., dokumentacja medyczna k. 3070) co do czytelności **T. B. (1)** w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów. W związku z tym dopuszczono dowód **z opinii biegłych lekarzy psychiatrów oraz biegłego psychologa** (k. 3027-3029, k. 3082), którzy po przeprowadzeniu badania ambulatoryjnego zaopiniowali, że T. B. (1) nie jest upośledzony umysłowo. Biegli nie zaobserwowali też objawów świadczących o chorobie psychicznej. Ujawnili u niego uzależnienie mieszane od substancji psychoaktywnych i alkoholu (amfetamina, marihuana, alkohol- według ICD 10-F19). Nie stwierdzono okoliczności, które w przypadku uznania jego odpowiedzialności mogłyby wpływać na zdolność do rozpoznania znaczenia czynów czy zdolność pokierowania swoim postępowaniem. Według biegłych oskarżony mógł brać udział w rozprawie sądowej oraz samodzielnie i rozsądnie prowadzić obronę. Opinię tę oceniono jako jasną, logiczną i pełną, w pełni podzielać jej wnioski.

W sporządzonym w sprawie **kwestionariuszu** (k. 3193-3204 – t. XVI) specjalista do spraw uzależnień A. J. potwierdziła wskazane wyżej uzależnienie mieszane u T. B., które zdaniem biegłej winno być leczone w ramach leczenia ambulatoryjnego. Nie znaleziono podstaw by zakwestionować rzetelność tego dowodu więc zaliczono go w poczet materiału dowodowego.

Nie negowano także wartości dowodowej zebranych w sprawie dokumentów i innych dowodów wymienionych k. 3268-3272 akt sprawy.

Mając na uwadze tak zebrany i oceniony materiał dowodowy, sąd uznał w większości za zasadne zarzuty sformułowane wobec oskarżonych przez prokuratora w akcie oskarżenia, choć część z nich poddał modyfikacji. Nie było natomiast w ocenie sądu przekonywujących dowodów na udział oskarżonego D. T. (1) w grupie

przestępczej kierowanej przez D. D. (2) , co prokurator zarzucił mu w pkt X a/o .

Sposób zorganizowania , trwała , wręcz rozwijająca się struktura (nowe osoby , punkty rozbiórki) wskazywały , że nie była to szajka jak sugerował obrońca H. S. , ale grupa zorganizowana w rozumieniu art. 258 § 1 kk. Oceniając zachowanie oskarżonych przez przyzmat art. 258 § 1 kk miano na uwadze wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 grudnia 2010 roku (LEX 936569), gdzie sąd ten stwierdził „Zorganizowana grupa, mająca na celu dokonywanie przestępstw, tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc posiada trwałą strukturę, czy to pionową - z przywódcą kierującym działalnością, czy poziomą - z reguły ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł i tym, że jej grono nie nawiązuje kontaktu dla dokonania pojedynczych przestępstw, lecz z góry zakłada systematyczne popełnienie możliwie wielu przestępstw.”

Grupa jest zorganizowana, co oznacza istnienie pewnej jej struktury wewnętrznej. Muszą istnieć określone więzy organizacyjne o pewnej trwałości, pozwalające na skoordynowany sposób działania oraz istnienie przywódcy w sensie personalnym lub przywództwa. Grupa taka powinna składać się nie mniej jak z trzech osób, których wspólnym celem jest popełnianie przestępstw stale bądź zależnie od okazji. Nie jest wymagana jakaś specjalna wewnętrzna struktura organizacyjna ani niezmienny skład, ani określony stopień zorganizowania, jak też szczegółowe określenie zasad przynależności, staż członkowski czy sankcje za wystąpienie przeciw dyscyplinie. Sąd przychylił się też do stanowiska według którego ocena wzajemnych relacji osób tworzących zorganizowaną grupę przestępczą uwzględniać powinna aspekt funkcjonalny i strukturalny (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 23.07.2002 r. w sprawie II AKa 148/01 (Prok.i Pr. 2003/4/20)).

W przedmiotowej sprawie mieliśmy do czynienia ze stałymi więzami organizacyjnymi , opartymi na szczególnych porozumieniach, wykraczających poza zwykłe porozumienie przestępcze, ze specjalizacją zachowań poszczególnych członków grupy przestępczej.

Należy też przypomnieć i sąd w pełni się z tym zgadza , że dla przynależności do grupy nie jest konieczna wiedza o szczegółach jej organizacji , znajomość

wszystkich osób ją tworzących czy nawet mechanizmów jej funkcjonowania itp. Wystarczy gotowość sprawcy do spełniania zadań służących tej grupie, której świadomość istnienia ma sprawca (por. m. innymi wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 grudnia 2003 r. II AKA 257/03, KSZ 2004/4/41). Odpowiedzialność na podstawie tego przepisu może więc ponieść nawet taki sprawca, który nie zdołał jeszcze popełnić jeszcze żadnego przestępstwa, o ile jednak ma świadomość celu istnienia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23.10.2006 r. sygn. II AKA 174/06 - Prok. i Pr. 2007/7-8/38).

W rozpatrywanej sprawie grupa przestępcza miała od samego początku wyraźnie wyodrębnionego przywódcę w osobie D. D. (2) , który jasno ustalał zasady przydziału realizowanych zadań i miejsca ich wykonywania . Grupa zawiązana była nie do dokonania pojedynczych przestępstw ale z góry zakładała systematyczne popełnianie , możliwe wielu przestępstw dotyczących paserstwa pojazdów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych , następnie ich demontażu i sprzedaży części oraz podzespołów. Wspólny cel działania członków grupy powodował, iż grupa ta opracowała charakterystyczne dla siebie metody działania i schematy zachowań, które prowadziły do specjalizacji działalności. Świadczyły one o jej zorganizowanym charakterze, przez wyznaczenie określonych, stałych sposobów postępowania w trakcie popełniania przestępstw. Członkowie grupy czynili to dobrowolnie, spodziewając się określonych korzyści i co najważniejsze w sposób stały, gdyż nie ograniczali czasowo swego udziału w grupie, lecz byli ciągle przygotowani na podjęcie działań dla realizacji celu spajającego grupę. Należy też zwrócić uwagę na dość długi czas jej działania . Początkowo grupę stanowiły co najmniej trzy osoby tj. D. D. (2) , M. J. (1) i K. S. (1), do których dołączyli H. S. (1) , a potem także T. B. (1) . Nie można wykluczyć , że były to również inne osoby , o których wiedzę miał D. D. (2) czy H. S. ale zebrane dowody nie pozwoliły na takie ustalenia . W niniejszej sprawie wskazani wyżej członkowie grupy nie tylko biernie przynależeli do niej, ale aktywnie brali udział w jej funkcjonowaniu. Rola każdego z nich była istotna. Pomieszczenia do rozbiórki aut i pojazd do transportu części wynajmowane były przez M. J. (1) , który co ustalono przyprowadził pięć pierwszych pojazdów i uczestniczył w ich rozbiórce. Oskarżony ten zabierał z poszczególnych miejsc części samochodowe , a także zajmował się ich sprzedażą

internetową . Czynn timer współdziałał przy tym z D. D. (2) i H. S. (1) . W chwili gdy nastąpiła awaria prądu w garażu na ul. (...) , zorganizował zaufanego elektryka , który zajął się naprawą . Do zadań H. S. (1) należało głównie dostarczanie pojazdów pochodzących z czynów zabronionych do miejsc ich demontażu (M., G., P., C.) ale zajmował się także demontażem i wywózką części . K. S. (1) i T. B. (1) zajmowali się głównie rozbiórką pojazdów na części , a T. B. pomagał także H. S. w dostarczaniu pojazdów pochodzących z przestępstw oraz na polecenie D. D. (2) podwoził K. S. (1) do P. . Pozyskiwano i demontowano na części pojazdy marki H. , w większości H. (...) . Osoba która organizowała , kontrolowała i systematycznie nadzorowała przestępczy proceder był D. D. (2) , który także organizował transport , decydował o kolejności sposobu demontowania poszczególnych aut czy wreszcie wypłacał wynagrodzenia poszczególnym członkom grupy. Przez ponad dwa lata wszystko funkcjonowało jak w dobrze prosperującym przedsiębiorstwie nastawionym na zyski , z tą różnicą , że cel był przestępczy.

W taki sposób nie można natomiast ocenić zachowania D. T. , który co prawda na prośbę D. D. (2) zajął się demontażem auta w garażu na ul. (...) oraz pomagał mu w załadunku części z nieustalonego pojazdu ale , w ocenie sądu , nie były to zachowania wystarczające dla przyjęcia , że był członkiem grupy przestępczej działającej na terenie G. i innych miejscowości woj. (...) . Takie wnioskowanie było tym bardziej nie uprawnione , że tak naprawdę wszystkie sytuacje z udziałem D. T. miały miejsce , co wynikało z materiału dowodowego , na przestrzeni niespełna dwóch tygodni wstecz od 28 lipca 2016r. Prokurator podkreślał , iż przynależność do grupy przestępczej jest przestępstwem formalnym i że dla wypełnienia znamion z art. 258 § 1 kk wystarczy nawet sama bierna przynależność . Trzeba jednak , w ocenie sądu , w takiej sytuacji wykazać , że sprawca utożsamiał się z działaniami grupy przestępczej i że był gotowy do spełniania zadań służących tej grupie , a nie tylko pomocy znajomemu D. D. (2) . Zamiar uczestnictwa w grupie przestępczej D. T. musiałby więc jednoznacznie wynikać z zebranego materiału dowodowego , podobnie jak identyfikacja z celem działania grupy . Takich ustaleń prokurator w ocenie sądu nie przedstawił . Zgodnie zaś z zasadą art. 5 § 2 kpk niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść osoby oskarżonej .

	<p>Sąd nie miał natomiast wątpliwości co do tego , że w grupie kierowanej przez D. D. (2) brali udział wszyscy pozostali oskarżeni. Z przyczyn szczegółowo omówionych wyżej uznano , iż w przypadku H. S. (1) możliwość przypisania mu udziału w grupie obejmuje okres od 13 października 2014r. do chwili zatrzymania w dniu 28 lipca 2016r. , zaś w przypadku T. B. (1) był to czas począwszy od listopada 2015r. do dnia 28 listopada 2016r. Wskazywał na to sam oskarżony a przeprowadzone dowody nie pozwalały na inne ustalenia .</p>
	<p>W zakresie czynów zarzucanych oskarżonym , a dotyczących paserstwa samochodów , należy stwierdzić , w świetle zgromadzonego materiału dowodowego , że sprawcy wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 291 § 1 kk. Nie budziło wątpliwości, sądu , że oskarżeni posiadali pełną wiedzę, iż przeprowadzane , przyjmowane do wynajmowanych przez nich pomieszczeń i demontowane tam pojazdy pochodziły z czynów zabronionych. Świadczyły o tym okoliczności ustalone w sprawie (łamak w stacyjce , rzeczy osobiste właścicieli pozostawione w pojazdach) , ale także wyjaśnienia złożone przez samych oskarżonych szczegółowo omówione wyżej . Sprawcą paserstwa jest między innymi ten kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego przyjmuje. Odnosząc się natomiast do głosów niektórych obrońców wskazujących , że zachowanie oskarżonych nie polegało przecież na przyjmowaniu pojazdów , należy stwierdzić , że sąd podzielał pogląd prokuratora , że to znamię czasownikowe właściwie oddawało charakter zachowań przypisanych oskarżonym Znamię czasownikowe „przyjmuje” , o którym mowa w art. 291 § 1 kk, oznacza każde objęcie w posiadanie, które to posiadanie należy rozumieć szeroko. Czynność sprawcza może przybierać różne formy , przy czym przyjęcie rzeczy , może zostać dokonane zarówno przez działanie, jak i przez zaniechanie . W ocenie sądu znamię czasownikowe „przyjmuje” , o którym mowa w art. 291 § 1 kk obejmuje zarówno przyprowadzanie , przyjmowanie do pomieszczeń , demontaż pojazdów pochodzących z przestępstw , jak też zbywanie wchodzących w ich skład części i podzespołów . Znamiona strony podmiotowej przestępstwa paserstwa z art. 291 § 1 k.k. zostają wypełnione nie tylko wtedy, gdy sprawca wie (ma pełną świadomość), że przyjęta przez niego rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, ale również wtedy gdy na podstawie okoliczności związanych</p>

z nabywaniem rzeczy poweźmie przypuszczenie, że pochodzą one z czynu zabronionego. Oznacza to, że sprawcą paserstwa nie jest wyłącznie osoba, która wie, iż dana rzecz pochodzi z czynu zabronionego, ale jest nią także osoba, która z uwagi na okoliczności objęcia rzeczy uzyskanej z czynu zabronionego, na to się godzi. W rozpoznawanej sprawie, oskarżeni mieli pełną świadomość w czym uczestniczą i że przyprowadzane albo demontowane przez nich auta pochodzą z czynów zabronionych.

Z tych też względów oraz mając na uwadze okoliczności przytoczone wyżej, zawarte przy ocenie wyjaśnień H. S. i M. J., sąd nie miał wątpliwości, iż zachowania tych oskarżonych wyczerpały dyspozycje art. 291 § 1 kk. Skala procederu tych sprawców spowodowała, że w stosunku do nich przyjęto kwalifikację prawną z art. 294 § 1 kk, gdyż łączna wartość przyjętych przez nich pojazdów stanowiła mienie znacznej wartości. Wobec oskarżonego H. S. (1), co szczegółowo omówiono wyżej, wyeliminowano z czynu przypisanego pięć chronologicznie najstarszych zachowań, co wpłynęło na zmianę opisu czynu ale nie przyjętej kwalifikacji. W przypadku oskarżonych T. B. (1) i D. T. (1) doszło do wypełnienia znamion występków z art. 291 § 1 kk. Tutaj także, co obszernie omówiono wyżej, przy ocenie materiału dowodowego uznano, że nie można przypisać tym oskarżonym paserstwa pojazdu H. (...) o nr rej. (...), a D. T. (1) także pojazdu H. (...) o nr rej. (...). W związku z tym wyeliminowano te pojazdy z opisu czynu przypisanego poszczególnym oskarżonym. Wartość pojazdów ustalono na podstawie zeznań pokrzywdzonych lub informacji udzielonej od ubezpieczycieli, przyjmując wartości najbardziej korzystne dla sprawców. Zresztą strony procesu wartości tych nie kwestionowały.

W świetle zebranych w sprawie dowodów oraz zasady wynikającej z art. 5 § 2 kpk, z opisu czynu przypisanego H. S. i M. J. wyeliminowano kwalifikację z art. 306 kk. Zgodnie z uchwałą SN z dnia 26 września 2002r. w sprawie I KZP 25/02, opublikowanej w OSNKW 2002/11-12/94 podmiotem przestępstwa określonego w art. 306 kk może być każdy, kto usuwa, podrabia lub przerabia znak identyfikacyjny, datę produkcji lub datę przydatności towaru lub urządzenia. Numer identyfikacyjny pojazdu jest znakiem identyfikacyjnym w rozumieniu art. 306 kk. Uwzględniając wyjaśnienia K. S. (1) i nie mając żadnych innych przekonujących dowodów, że oskarżeni ci wiedzieli o decyzji D. D. (2)

, który polecił K. S. (1)wspawanie innego znaku VIN w miejsce oryginalnego , zdecydowano więc o wyłączeniu tego przepisu z przyjętej kwalifikacji prawnej.

Nie mogła natomiast , w ocenie sądu , budzić wątpliwości przyjęta wobec oskarżonych H. S. (1) i M. J. (1) kwalifikacja prawna z art. 65 § 1 kk. Jak wynikało ze zgromadzonego materiału dowodowego sprawcy ci z przestępstwa uczynili sobie stałe źródło dochodu. Na okoliczności te wskazywał w ich przypadku nie tylko okres działania grupy przestępczej, skala przestępczego procederu i wartość mienia, w stosunku do którego sprawcy działali. Ponadto jak wynikało z ustaleń stanu faktycznego sprawcy regularnie uczestniczyli w procederze, który zapewniał im trwałość i ciągłość osiągania bezprawnego dochodu wypłacanego przez D. D. (2) . Kwalifikację tę przyjęto także w przypadku czynu przypisanego D. T. (1) , który przyznał , że demontaż pojazdów w garażu na ul. (...) był jego źródłem zarobkowania i uzyskiwanego systematycznie dochodu . Chodził tam jak do pracy . Demontażu pojazdów dokonywał w ramach działań w grupie przestępczej . Miano przy tym na uwadze postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2017 r. w sprawie IV KK 233/17 z którego wynika , że sprawca nie musi czerpać korzyści z przestępstw przez dłuższy czas, aby możliwe było przyjęcie w kwalifikacji prawnej czynu w związku z art. 65 § 1 k.k. Czas trwania przestępstwa jest natomiast okolicznością, która może ważyć na stopniu, w jakim sąd orzekający o karze dla sprawcy zastosuje obostrzenia przewidziane w art. 65 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 2 kk (LEX nr 2382430). Biorąc po uwagę fakt , iż jak ustalono oskarżony D. T. (1) dopuścił się przestępstwa paserstwa umyślnego wobec dwóch pojazdów , z których jeden był dopiero w trakcie rozbiórki , a drugi znajdujący się w tym samym pomieszczeniu demontowany był przez T. B. , nie sposób stwierdzić , że oskarżony ten z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu. Dochodu z tego przestępstwa jeszcze bowiem nie uzyskał . Nie sposób też stwierdzić iż występku tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej . Z tych względów , w kwalifikacji czynu przypisanego nie zastosowano art. 65 § 1 kk.

Uwzględniając powyższe rozważania sąd uznał , iż oskarżony **H. S. (1)** w okresie od co najmniej 13 października 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku, w G., M. i P. oraz na terenie innych miejscowości województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie

przestępczej, kierowanej przez ustaloną osobę, w skład której wchodziły inne ustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przyjmowania samochodów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych, demontaż tak uzyskanych samochodów na części i podzespoły, a następnie sprzedaż tych części i podzespołów, w tym także za pośrednictwem internetowej sprzedaży wysyłkowej, co wyczerpało dyspozycję art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk wymierzono oskarżonemu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżonego **H. S. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt II a/o uznano także za winnego popełnienia tego, że w okresie od 13 października 2014r. do dnia 28 lipca 2016 r. w G., M., P. i innych miejscowościach województwa (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonych ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu:

- w okresie od dnia 13 października 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 5 listopada 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przyprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 800 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 12 stycznia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 4 lutego 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 2 kwietnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 50 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 16 czerwca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od czerwca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości P. dwa samochody marki H. (...) jeden w kolorze ciemnym, a drugi w kolorze jasnym, o nieustalonych wartościach wiedząc, że pochodziły one z czynów zabronionych, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 6 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 220 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 14 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 35 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 8 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 25 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 9 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 9 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w bliżej nieustalonym czasie na jesieni 2015 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) koloru srebrno- grafitowego, o nieustalonej wartości wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego;

- w okresie od dnia 26 lutego 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 43 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 22 marca 2016 roku do dnia 19 kwietnia 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości C., powiat G., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły, które zbył;

- w okresie od dnia 7 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...) samochód marki H. (...) o nr rej. (...)

koloru grafitowego o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie, gdzie łączna wartość mienia wyniosła nie mniej niż 588 020 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości. Czyn ten wyczerpał dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierzono oskarżonemu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 45 § 1 kk przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 16 800 (po 800 zł za każdy z pojazdów).

Wymierzając karę sąd miał na uwadze, że H. S. (1) przez prawie dwa lata pełnił kluczową rolę w funkcjonowaniu grupy przestępczej kierowanej przez D. D. (2). Zajmował się głównie dostarczaniem pojazdów pochodzących z czynów zabronionych. To dzięki jego działaniom grupa miała zapewnioną możliwość funkcjonowania, gdyż systematycznie przyprawdzał uzyskane w wyniku przestępstw pojazdy, które następnie demontowano. Z jego inicjatywy do grupy dołączył T. B.. Dopusił się popełnienia przestępstw umyślnych. Oskarżony będący osobą dorosłą i o w pełni ukształtowanej umysłowości, działał z pełną poczytalnością i niezakłóconą świadomością bezprawności swoich zachowań oraz ryzyka poniesienia dolegliwej odpowiedzialności karnej za popełnianie przestępstwa. Społeczna szkodliwość każdego z przypisanych mu czynów była znaczna. Czynu z pkt II a/o dopuścił się w warunkach art. 65 § 2 kk, wobec mienia znacznej wartości. Działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i ją osiągnął. Jako jedyną okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary za poszczególne przypisane mu przestępstwa uwzględniono jego wcześniejszą niekaralność (k. 3328). Zdaniem sądu, jest przestępcą zdemoralizowanym i pewnym siebie. W ocenie sądu, karą adekwatną do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu z pkt I a/o będzie wymierzona mu na podstawie art. 258 § 1 kk kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za czyn z pkt II a/o kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności lat pozbawienia

wolności. Mając na uwadze , iż z przyjęcia każdego z pojazdów opisanych w przypisanym mu czynie , oskarżony osiągnął korzyść majątkową w kwocie 800 zł, to zgodnie z wnioskiem prokuratora , na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczono wobec niego przepadek równowartości korzyści majątkowej wyliczonej na kwotę 16 800 zł .

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego H. S. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności połączone i jako karę łączną wymierzono mu karę 4 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu H. S. (1) kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 września 2016 roku godz. 14.30 do dnia 01 grudnia 2017r. godz. 14.50 .

Oskarżonego **M. J. (1)** uznano za winnego tego , że w okresie od co najmniej 28 marca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku, w G., M. i P. oraz na terenie innych miejscowości województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez ustaloną osobę, w skład której wchodziły inne ustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przyjmowania samochodów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych, demontaż tak uzyskanych samochodów na części i podzespoły, a następnie sprzedaż tych części i podzespołów, w tym także za pośrednictwem internetowej sprzedaży wysyłkowej , który to czyn wyczerpał dyspozycję art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk wymierzono oskarżonemu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd nie miał też wątpliwości iż oskarżony ten , czasie i w miejscu jak wyżej , działając w ramach opisanej wyżej zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonych ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu:

- w okresie od dnia 30 lipca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 65 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 2 kwietnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 50 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 12 stycznia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 19 sierpnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 51 500 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 13 października 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 28 marca 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do

miejsowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 4 lutego 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 45 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 14 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 35 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 9 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 16 czerwca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 8 września 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 25 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 5 listopada 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 29 800 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 25 kwietnia 2014 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 40 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu

zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 9 października 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 20 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 6 lipca 2015 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) o nr rej (...) o wartości 40 220 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w bliżej nieustalonym czasie na jesieni 2015 roku przyjął, a następnie przeprowadził do miejscowości M., samochód marki H. (...) koloru srebrno- grafitowego, o nieustalonej wartości wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego;

- w okresie od dnia 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie

przyprowadził do garażu w G. przy ul. (...) samochód marki H. (...) o nr rej. (...) koloru grafitowego o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 7 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie;

- w okresie od dnia 26 lutego 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął, a następnie przeprowadził do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 43 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, celem demontażu na części i podzespoły, a następnie ich zbycie , gdzie łączna wartość mienia

wyniosła nie mniej niż 804 520 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości. Czyn ten wyczerpał dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierzono oskarżonemu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 45 § 1 kk przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 18 400 zł (po 800 zł za każdy z pojazdów).

Wymierzając karę sąd miał na uwadze, że M. J. (1) przez ponad dwa lata pełnił istotną rolę w funkcjonowaniu grupy przestępczej kierowanej przez D. D. (2). Dotyczyło to w szczególności początkowej fazy działalności grupy przestępczej kiedy nie tylko uczestniczył w demontażu pojazdów ale także dostarczał je do warsztatu K. S. (1). Potem zajmował się głównie zapewnianiem miejsc rozbiórki oraz transportu uzyskanych z demontażu części. Trzeba jednak podkreślić, że wypełniał w tym zakresie polecenia D. D. (2), który zdawał się wykorzystywać go do zawierania umów, w szczególności najmu oraz sprzedaży internetowej. Także dzięki jego działaniom grupa miała zapewnioną możliwość funkcjonowania i pozyskiwania dochodów, które rozdysponowywał D. D. (2) pomiędzy członków grupy. Dopusił się popełnienia przestępstw umyślnych. Oskarżony będący osobą dorosłą i o w pełni ukształtowanej umysłowości, działał z pełną poczytalnością i niezakłóconą świadomością bezprawności swoich zachowań oraz ryzyka poniesienia dolegliwej odpowiedzialności karnej za popełnianie przestępstwa. Społeczna szkodliwość każdego z przypisanych mu przestępstw była znaczna. Czynu z pkt II a/o dopuścił się w warunkach art. 65 § 2 kk, wobec mienia znacznej wartości. Działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i ją osiągnął. Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary za poszczególne przypisane mu przestępstwa uwzględniono jego wcześniejszą niekaralność (k. 3329). Sąd wymierzył temu oskarżonemu kary jednostkowe w takim samym wymiarze jak H. S., choć wartość mienia w jego przypadku była większa, a okres działania w grupie dłuższy. Sąd nie miał jednak wątpliwości, iż w hierarchii grupy był niżej niż H. S., pełnił rolę wykonawczą, obarczoną większym ryzykiem w przypadku ujawnienia, a w początkowej fazie śledztwa współpracował z organami ścigania, co pomogło w poczynieniu ustaleń faktycznych. W ocenie sądu, karą adekwatną do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu z pkt VI a/o będzie wymierzona mu

na podstawie art. 258 § 1 kk kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności , zaś za czyn z pkt VII a/o kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności lat pozbawienia wolności. Mając na uwadze , iż z przyjęcia każdego z pojazdów opisanych w przypisanym mu czynie , oskarżony osiągnął korzyść majątkową w kwocie 800 zł, to zgodnie z wnioskiem prokuratora , na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczono wobec niego przepadek równowartości korzyści majątkowej wyliczonej na kwotę 18 400 zł .

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego M. J. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności połączone i jako karę łączną wymierzono mu 3 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 63 § 1 k.k na poczet wymierzonej oskarżonemu M. J. (1) kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 05 września 2016 roku godz. 15.00 do dnia 07 września 2016r. godz. 11.10 oraz od dnia 29 września 2016 r. godz. 10:30 do dnia 29 września 2016 roku o godz. 16:00 .

Sąd stwierdził również , iż oskarżony T. B. (1) w okresie od listopada 2015r. do dnia 28 lipca 2016 roku, w G., M. i P. oraz na terenie innych miejscowości województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez ustaloną osobę, w skład której wchodziły inne ustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przyjmowania samochodów uzyskanych za pomocą czynów zabronionych, demontaż tak uzyskanych samochodów na części i podzespoły, a następnie sprzedaż tych części i podzespołów, w tym także za pośrednictwem internetowej sprzedaży wysyłkowej, który to czyn wyczerpał dyspozycję art. 258 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 258 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżonego **T. B. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt IX a/o uznano za winnego popełnienia tego , że w okresie od 07 lipca 2016r. do dnia 28 lipca 2016 r. w G. , działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonych ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu:

- w okresie od dnia 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...) samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły celem zbycia;

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie uczestniczył w jego demontażu na części i podzespoły celem zbycia;

- w okresie od dnia 7 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie zdemontował go na części i podzespoły celem zbycia - gdzie łączna wartość mienia wyniosła nie mniej niż 78 000 zł. Czyn ten stanowił występki z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzono oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 120 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 2 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych, zaś na podstawie art. 45 § 1 kk przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 800 zł.

Wymierzając karę za czyn z art. 258 § 1 kk sąd miał na uwadze, że T. B. (1) przez ok. 8 miesięcy brał udział w grupie przestępczej kierowanej przez D. D. (2). Jego rola w grupie była podrzędna i pomocnicza wobec stojącego na czele D. D. (2) oraz H. S., który zaproponował mu współpracę. Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego zdaniem sądu wskazywały, że początkowo nobilitował go udział w grupie przestępczej i dopiero w trakcie zrozumiał jakie mogą być dla niego z tego powodu konsekwencje. Nie dało się nie zauważyć, iż obawiał się pozostałych oskarżonych, na co wskazywały także jego wyjaśnienia. Na kolejne terminy rozprawy przybywał w towarzystwie ojca. Jest zdaniem sądu osobą wrażliwą, nieco zagubioną, mającą pewne trudności w zwalczaniu własnych nałogów oraz problemów osobistych. Co wynikało z jego szczerych wyjaśnień pomagał H. S. w sprowadzaniu skradzionych pojazdów, uczestniczył w podwożeniu innych członków grupy do miejsca wykonywania zadań a także sporadycznie w wywózce części. W roku 2016r. zaczął się także zajmować w

grupie demontażem aut. Jego wyjaśnienia omówione wyżej, miały w początkowej fazie procesu istotne znaczenie dla podjętych czynności procesowych, a w konsekwencji poczynionych ustaleń faktycznych. Oskarżony dopuścił się jednak popełnienia przestępstw umyślnych. Jak wykazała opinia psychiatryczno-psychologiczna, oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Społeczna szkodliwość przypisanych mu przestępstw była znaczna. Czynu z pkt IX a/o dopuścił się w warunkach art. 65 § 2 kk. Działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i co sam przyznawał, korzyść taką osiągnął. Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary za poszczególne przypisane mu przestępstwa uwzględniono również jego wcześniejszą niekaralność (k. 3226). Oskarżony na rozprawie nie przyznawał się do popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk. Sąd, uwzględniając wskazane wyżej okoliczności, zdecydował o wymierzeniu mu za ten czyn kary pozbawiania wolności w dolnych granicach ustawowego tj. 6 miesięcy pozbawienia wolności. W podobny sposób, uwzględniając obostrzenie wynikające z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, wymierzono oskarżonemu karę za czyn z pkt IX a/o w wysokości 10 miesięcy pozbawienia wolności, mając przy tym na uwadze dość krótki czas popełnienia przestępstwa mu przypisanego. Wymierzona na mocy art. 33§ 2 kk za czyn z pkt IX a/o kara grzywny, stanowić będzie dodatkową dolegliwość, orzeczoną z uwagi na fakt, że przestępstwo miało na celu uzyskanie korzyści majątkowej. Wysokość stawki uwzględnia sytuację osobistą i majątkową oskarżonego.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego T. B. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i jako karę łączną wymierza mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata, z mocy art. 73 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązano oskarżonego do informowania kuratora raz na 2 miesiące o przebiegu okresu próby, przy czym po raz pierwszy po dwóch miesiącach od uprawomocnienia się wyroku. Uznano, iż można prognozować, że oskarżony w przyszłości nie popełni już przestępstwa, będzie przestrzegał porządku prawnego, a niniejsze postępowanie uzmysłowiło mu jakie mogą być konsekwencje wchodzenia w

konflikty z prawem. Również wymiar kary łącznej oraz wcześniejsza niekaralność oskarżonego pozwalały na zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Dość długi okres próby , połączony z nałożonym obowiązkiem oraz dozorem kuratora sądowego , pozwala przypuszczać, iż tak ukształtowana kara , może mieć wobec tego oskarżonego faktyczną rolę wychowawczą i zapobiegawczą . Mając na uwadze , iż tylko z demontażu jednego z pojazdów z zarzutu a/o tj. H. (...) o nr rej. (...), oskarżony osiągnął korzyść majątkową w kwocie 800 zł, to zgodnie z wnioskiem prokuratora , na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczono wobec niego przepadek równowartości korzyści majątkowej .

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu T. B. (1) kary grzywny zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 lipca 2016 roku godz. 15.40 do dnia 30 lipca 2016r. godz. 11.10 , od dnia 28 września 2016 r. godz. 06:10 do dnia 28 września 2016 roku o godz. 14:15 oraz od dnia 13 grudnia 2016 r. godz. 11:30 do dnia 13 grudnia 2016 roku godz. 16:15 , co łącznie stanowiło 4 dni i przyjmując , iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny , uznano grzywnę za wykonaną do wysokości 8 stawek dziennych.

Dokonując oceny całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, sąd uznał, że brak podstaw dla przyjęcia, że oskarżony **D. T. (1)** dopuścił się popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt X a/o . Dlatego w zakresie tego czynu oskarżony został uniewinniony. Swoją stanowisko sąd szczegółowo przedstawił wyżej. Według zasad obowiązującej procedury karnej , to nie oskarżony musi udowodniać swoją niewinność lecz oskarżonemu należy udowodnić winę. Sąd , dysponując w tej sprawie dość obszernym materiał dowodowym , nie znalazł przekonujących dowodów, potwierdzających ten zarzut aktu oskarżenia i dokonując racjonalnej oceny dowodów z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy , podjął rozstrzygnięcie zgodnie z zasadą domniemania niewinności i pozostającą z nią w relacji zasadą in dubio pro reo.

Sąd nie miał natomiast wątpliwości i uznał oskarżonego D. T. (1) , w ramach czynu zarzucanego mu w pkt XI a/o , za winnego popełnienia tego , że w okresie od nieustalonej daty po 14 lipca 2016r. do dnia 28 lipca

2016 r. w G. , wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz ustalonego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej :

- w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...), samochód marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, a następnie demontował go na części i podzespoły celem zbycia;

- w okresie od nieustalonej daty po 14 lipca 2016 roku do dnia 28 lipca 2016 roku przyjął do garażu w G. przy ul. (...) i uczestniczył w demontażu na części i podzespoły celem zbycia samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 18 000 zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego , gdzie łączna wartość mienia wyniosła nie mniej niż 48 000 zł. Czyn ten wyczerpał dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzono oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 120 stawek dziennych , ustalając na podstawie art. 33 § 2 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych. Co omówiono wyżej , z opisu czynu przypisanego wyeliminowano dwa pojazdy oraz działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej . Poczynione ustalenia nie pozwoliły na przyjęcie , iż oskarżony ten działał w warunkach art. 65 § 1 kk.

Wymierzając karę za czyn z art. 291 § 1 kk sąd miał na względzie , iż oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa umyślnego. Przyznał się do paserstwa jednego z pojazdów . Jak wykazała opinia sądowo-psychiatryczna , oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Społeczna szkodliwość jego czynu była znaczna . Działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej . Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary oprócz krótkiego okresu popełnienia przestępstwa , uwzględniono również wcześniejszą niekaralność oskarżonego (k. 3227) . Wymierzona na mocy art. 33 § 2 kk za czyn z pkt XI a/o kara grzywny , stanowić będzie dodatkową dolegliwość, orzeczoną z uwagi na fakt, że przestępstwo miało na celu uzyskanie korzyści majątkowej . Wysokość stawki uwzględnia sytuację osobistą i majątkową oskarżonego.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres

próby wynoszący 3 lata , z mocy art. 73 § 1 kk oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązano oskarżonego do informowania kuratora raz na 2 miesiące o przebiegu okresu próby , przy czym po raz pierwszy po dwóch miesiącach od uprawomocnienia się wyroku.

Również w przypadku tego oskarżonego stwierdzono , iż można przypuszczać , że w przyszłości nie popełni już przestępstwa , będzie przestrzegał porządku prawnego , a niniejsze postępowanie uzmysłowiło mu jakie mogą być konsekwencje wchodzenia w konflikty z prawem. Również wymiar kary łącznej oraz wcześniejsza niekaralność oskarżonego pozwalały na zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Dość długi okres próby , połączony z nałożonym obowiązkiem oraz dozorem kuratora sądowego , pozwala przypuszczać, iż tak ukształtowana kara , może mieć wobec tego oskarżonego faktyczną rolę wychowawczą i zapobiegawczą . Oskarżony nie zdążył osiągnąć korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa , dlatego nie było podstaw do orzeczenia wobec niego przypadku równowartości korzyści majątkowej o co wnioskował prokurator.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu D. T. (1) kary grzywny zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia od dnia 28 lipca 2016r. godz. 15.40 do dnia 30 lipca 2016r. godz. 15.35, co łącznie stanowiło 2 dni i przyjmując iż jeden dzień pozbawienia wolności równał się dwóm stawkom dziennym grzywny , uznano grzywnę za wykonaną do wysokości 4 stawek dziennych.

O kosztach procesu rozstrzygnięto , mając na uwadze treść art 627 kpk oraz 624 § 1 kpk. Uznano , iż zasadnym będzie częściowe zwolnienie oskarżonych z obowiązku uregulowania kosztów sądowych. Uwzględniono przy tym sytuację osobistą i majątkową poszczególnych oskarżonych orzekając jak w pkt XXIV wyroku .

Mając powyższe na uwadze, sąd orzekł jak w wyroku

--	--

--	--	--	--	--	--

	I KZP 25/02				
